

กฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง
และกฎกระทรวง
ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน

พระราชบัญญัติ

คนเข้าเมือง

พ.ศ. ๒๕๒๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๒๒
เป็นปีที่ ๓๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม
ราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง
พ.ศ. ๒๕๒๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๔๕๓

(๒) พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๕๓

บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วใน
พระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้
พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“คนต่างด้าว” หมายความว่า บุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติไทย

“พาหนะ” หมายความว่า ยานพาหนะหรือสัตว์พาหนะ หรือสิ่งอื่นใดที่อาจนำบุคคลจากที่แห่งหนึ่งไปยังอีกแห่งหนึ่ง

“เจ้าของพาหนะ” หมายความว่า รวมถึงตัวแทนเจ้าของ ผู้เช่า ตัวแทนผู้เช่า ผู้ครอบครอง หรือตัวแทนผู้ครอบครองพาหนะ แล้วแต่กรณี

“ผู้ควบคุมพาหนะ” หมายความว่า นายเรือหรือผู้รับผิดชอบในการควบคุมพาหนะ

“คนประจำพาหนะ” หมายความว่า ผู้ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำหรือทำงานประจำพาหนะ และเพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้หมายความว่ารวมถึงผู้ควบคุมพาหนะซึ่งขับพาหนะโดยไม่มีคนประจำพาหนะ

“คนโดยสาร” หมายความว่า ผู้ซึ่งเดินทางโดยพาหนะไม่ว่าในกรณีใด ๆ นอกจากผู้ควบคุมพาหนะและคนประจำพาหนะ

“คนเข้าเมือง” หมายความว่า คนต่างด้าวซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักร

“แพทย์ตรวจคนเข้าเมือง” หมายความว่า แพทย์ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“เจ้าบ้าน” หมายความว่า ผู้ซึ่งเป็นหัวหน้าครอบครองบ้าน ในฐานะเป็นเจ้าของ ผู้เช่า หรือในฐานะอื่นใด ตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร

“เลหสถาน” หมายความว่า ที่ซึ่งใช้เป็นที่อยู่อาศัย เช่น เรือน โรง เรือ หรือแพ ซึ่งคนอยู่อาศัย และให้หมายความว่ารวมถึงบริเวณของที่ซึ่งใช้เป็นที่อยู่อาศัยนั้นด้วย จะมีรั้วล้อมหรือไม่ก็ตาม ตามประมวลกฎหมายอาญา

“โรงแรม” หมายความว่า บรรดาสถานที่ทุกชนิดที่จัดตั้งขึ้นเพื่อรับสินจ้างสำหรับคนเดินทางหรือบุคคลที่ประสงค์จะหาที่อยู่หรือที่พักชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

“ผู้จัดการโรงแรม” หมายความว่า บุคคลผู้ควบคุมหรือจัดการโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมือง

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมตำรวจ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมกับค่าทำการ และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ไม่เกินอัตราตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการ ตามพระราชบัญญัตินี้^(๑)

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมือง

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมืองคณะหนึ่งประกอบด้วย ปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ อธิบดีกรมตำรวจ อธิบดีกรมแรงงาน อธิบดีกรมอัยการ เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ ผู้อำนวยการองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ และผู้บังคับการกองตรวจคนเข้าเมือง เป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๗ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เพิกถอนการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง

(๒) พิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง

(๓) อนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับคุณสมบัติของคนต่างด้าวซึ่งขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร เงื่อนไขเกี่ยวกับความมั่นคงของชาติและเงื่อนไขอื่นตามมาตรา ๔๑ วรรคสอง

(๕) กำหนดหลักเกณฑ์การขอมิถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรของคนต่างด้าวซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๔๑ วรรคสี่

(๖) อนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา ๔๓ วรรคหนึ่ง และกำหนดระเบียบเกี่ยวกับการแสดงฐานะการเงินของคนต่างด้าวดังกล่าวตามมาตรา ๔๓ วรรคสอง

(๗) อนุญาตให้คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร และอนุญาตและกำหนดเงื่อนไขในการอนุญาตให้คนต่างด้าวซึ่งได้ยื่นคำขอเพื่อมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร อยู่ในราชอาณาจักรต่อไปพลางก่อนตามมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่งและวรรคสอง

^(๑) มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๘๗/๒๕๕๗ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมผู้รักษาการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานตำรวจ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

(๘) ตั้งระงับการอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา ๔๗
วรรคสาม

(๙) อนุญาตให้คนต่างด้าวซึ่งเคยเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรมีถิ่นที่อยู่ใน
ราชอาณาจักรต่อไปตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง

(๑๐) พิจารณาการเพิกถอนการอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตาม
มาตรา ๕๑

(๑๑) ให้คำปรึกษา คำแนะนำ และความเห็นแก่รัฐมนตรีในการวางระเบียบ
เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ประจำด่านหรือพนักงานอื่น เพื่อรักษาความมั่นคง
ของชาติ หรือในการออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๒) พิจารณาให้ความเห็นในเรื่องเกี่ยวกับคนเข้าเมืองตามที่คณะรัฐมนตรีหรือ
รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ให้
กรรมการและเลขานุการเสนอเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการต่อประธาน
กรรมการหรือในกรณีที่ประธานกรรมการไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้เสนอ
ความเห็นต่อกรรมการซึ่งที่ประชุมมอบหมายโดยมิชักช้า และให้ประธานกรรมการหรือ
กรรมการดังกล่าวเป็นผู้เรียกประชุมตามความรีบด่วนของเรื่อง ตามหลักเกณฑ์ที่ที่ประชุม
กำหนด

ในการประชุมของคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่
อยู่ในที่ประชุม ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่ง
ของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียง
หนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียง
หนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๙ คณะกรรมการอาจตั้งคณะอนุกรรมการหรือมอบอำนาจให้พนักงาน
เจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่มอบหมายก็ได้

การประชุมของคณะอนุกรรมการให้นำมาตรา ๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการมี
อำนาจเรียกเป็นหนังสือให้บุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ข้อเท็จจริง หรือให้ส่งเอกสารเกี่ยวกับเรื่อง
ที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการได้

หมวด ๒

การเข้าและออกนอกราชอาณาจักร

มาตรา ๑๑ บุคคลซึ่งเดินทางเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักรจะต้องเดินทางเข้ามาหรือออกไปตามช่องทาง ด่านตรวจคนเข้าเมือง เขตท่าสถานี หรือท้องที่และตามกำหนดเวลา ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีจะได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๒ ห้ามมิให้คนต่างด้าวซึ่งมีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้เข้ามาในราชอาณาจักร

(๑) ไม่มีหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางอันถูกต้องและยังสมบูรณ์อยู่ หรือมีแต่ไม่ได้รับการตรวจลงตราในหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางเช่นว่านั้นจากสถานทูตหรือสถานกงสุลไทยในต่างประเทศหรือจากกระทรวงการต่างประเทศ เว้นแต่กรณีที่ไม่ต้องมีการตรวจลงตราสำหรับคนต่างด้าวบางประเภทเป็นกรณีพิเศษ

การตรวจลงตราและการยกเว้นการตรวจลงตราให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

การตรวจลงตราตาม (๑) ให้เสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง^(๑)

(๒) ไม่มีปัจจัยในการยังชีพตามควรแก่กรณีที่เข้ามาในราชอาณาจักร

(๓) เข้ามาเพื่อทำงานที่ห้ามคนต่างด้าวทำตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว^(๒)

(๔) วิกจริตหรือมีโรคอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๕) ยังมิได้ปลูกฝีป้องกันไข้ทรพิษ หรือฉีดวัคซีน หรือปฏิบัติการอย่างอื่นตามวิชาการแพทย์เพื่อป้องกันโรคติดต่อตามที่กฎหมายบัญญัติและไม่ยอมให้แพทย์ตรวจคนเข้าเมืองกระทำการเช่นว่านั้น

(๖) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาของศาลไทยหรือคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย หรือคำพิพากษาของศาลต่างประเทศ เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดเหตุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดที่ยกเว้นไว้ในกฎกระทรวง

(๗) มีพฤติการณ์เป็นที่น่าเชื่อว่าเป็นบุคคลที่เป็นภัยต่อสังคม หรือจะก่อเหตุร้ายให้เกิดอันตรายต่อความสงบสุขหรือความปลอดภัยของประชาชนหรือความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร หรือบุคคลซึ่งเจ้าหน้าที่รัฐบาลต่างประเทศได้ออกหมายจับ

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๒๓

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ พ.ศ.๒๕๖๑

(๘) มีพฤติการณ์เป็นที่น่าเชื่อว่าเข้ามาเพื่อการค้าประเวณี การค้าหญิง หรือเด็ก การค้ายาเสพติดให้โทษ การลักลอบหนีภาษีศุลกากร หรือเพื่อประกอบกิจการอื่นที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

(๙) ไม่มีเงินติดตัวหรือไม่มีประกันตามที่รัฐมนตรีประกาศตามมาตรา ๑๔

(๑๐) รัฐมนตรีไม่อนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรตามมาตรา ๑๖

(๑๑) ถูกรัฐบาลไทยหรือรัฐบาลต่างประเทศเนรเทศ หรือถูกเพิกถอนสิทธิการอยู่อาศัยในราชอาณาจักรหรือในต่างประเทศมาแล้ว หรือถูกพนักงานเจ้าหน้าที่ส่งกลับออกไปนอกราชอาณาจักร โดยรัฐบาลไทยเสียค่าใช้จ่าย ทั้งนี้ เว้นแต่รัฐมนตรีได้พิจารณาขกเว้นให้เป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย

การตรวจวินิจฉัยโรค ร่างกายหรือจิต ตลอดจนการปฏิบัติการเพื่อป้องกันโรคติดต่อ ให้ใช้แพทย์ตรวจคนเข้าเมือง

มาตรา ๑๓ คนต่างด้าวดังต่อไปนี้ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องมีหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง

(๑) ผู้ควบคุมพาหนะและคนประจำพาหนะทางน้ำหรือทางอากาศซึ่งเพียงแต่แวะเข้ามายังท่า สถานี หรือท้องที่ ในราชอาณาจักรแล้วกลับออกไป

เพื่อประโยชน์ในการควบคุมบุคคลดังกล่าว พนักงานเจ้าหน้าที่จะออกหนังสือสำคัญตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงเพื่อให้ถือไว้ก็ได้

(๒) คนสัญชาติของประเทศที่มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศไทยเดินทางข้ามพรมแดนไปมาชั่วคราว โดยปฏิบัติตามข้อตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลแห่งประเทศนั้น

(๓) คนโดยสารรถไฟผ่านแดนซึ่งถือตัวโดยสารทอดเดียวตลอดเพียงแต่ผ่านอาณาเขตประเทศไทยไปนอกราชอาณาจักรตามข้อตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลแห่งประเทศนั้น ๆ และรวมตลอดถึงผู้ควบคุมพาหนะและคนประจำพาหนะแห่งรถไฟเช่นนั้นด้วย

มาตรา ๑๔ รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรมีเงินติดตัว หรือมีประกันหรือจะยกเว้นภายใต้เงื่อนไขใด ๆ ก็ได้ทั้งนี้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ประกาศตามวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่เด็กอายุต่ำกว่าสิบสองปี

มาตรา ๑๕ คนต่างด้าวซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรตราบเท่าที่อยู่ในฐานะดังต่อไปนี้ให้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามหน้าที่ของคนต่างด้าวตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ นอกจากการปฏิบัติหรือการต้องห้ามตามมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ (๑) (๔) และ (๕) และมาตรา ๑๘ วรรคสอง

(๑) บุคคลในคณะผู้แทนทางทูตซึ่งรัฐบาลต่างประเทศส่งเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ในราชอาณาจักรหรือซึ่งเดินทางผ่านราชอาณาจักร เพื่อไปปฏิบัติหน้าที่ในประเทศอื่น

(๒) พนักงานฝ่ายกงสุลและลูกจ้างฝ่ายกงสุลซึ่งรัฐบาลต่างประเทศส่งเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ในราชอาณาจักร หรือซึ่งเดินทางผ่านราชอาณาจักร เพื่อไปปฏิบัติหน้าที่ในประเทศอื่น

(๓) บุคคลซึ่งรัฐบาลต่างประเทศโดยความเห็นชอบของรัฐบาลไทยให้เข้ามาปฏิบัติหน้าที่หรือภารกิจในราชอาณาจักร

(๔) บุคคลซึ่งปฏิบัติหน้าที่หรือภารกิจในราชอาณาจักร เพื่อรัฐบาลไทยตามความตกลงที่รัฐบาลไทยได้ทำไว้กับรัฐบาลต่างประเทศ

(๕) หัวหน้าสำนักงานขององค์การหรือทบวงการระหว่างประเทศที่มีกฎหมายคุ้มครองการดำเนินงานในประเทศไทย หรือซึ่งรัฐบาลไทยได้ให้ความเห็นชอบด้วยแล้ว และรวมถึงพนักงานหรือผู้เชี่ยวชาญหรือบุคคลอื่นซึ่งองค์การหรือทบวงการเช่นนั้นแต่งตั้งหรือมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่หรือภารกิจในราชอาณาจักร เพื่อองค์การหรือทบวงการดังกล่าว หรือเพื่อรัฐบาลไทยตามความตกลงที่รัฐบาลไทยได้ทำไว้กับองค์การหรือทบวงการระหว่างประเทศนั้น

(๖) คู่สมรส หรือบุตร ซึ่งอยู่ในความอุปการะและเป็นส่วนแห่งครัวเรือนของบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๕)

(๗) คนรับใช้ส่วนตัวซึ่งเดินทางจากต่างประเทศเพื่อมาทำงานประจำเป็นปกติ ณ ที่พักอาศัยของบุคคลตาม (๑) หรือบุคคลซึ่งได้รับเอกสิทธิเท่าเทียมกันกับบุคคลซึ่งมีตำแหน่งทางทูตตามความตกลงที่รัฐบาลไทยได้ทำไว้กับรัฐบาลต่างประเทศหรือกับองค์การหรือทบวงการระหว่างประเทศ

ในกรณีตาม (๑) (๒) (๖) หรือ (๗) ให้เป็นไปตามพันธกรณีระหว่างประเทศและหลักถ้อยทีถ้อยปฏิบัติต่อกัน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสอบถามและขอข้อมูลหลักฐานเพื่อสอบสวนว่าบุคคลซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรนั้นเป็นผู้ได้รับยกเว้นตามมาตรานี้

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่มีพฤติการณ์ซึ่งรัฐมนตรีเห็นว่า เพื่อประโยชน์แก่ประเทศหรือเพื่อความสงบเรียบร้อย วัฒนธรรมหรือศีลธรรมอันดี หรือความผาสุกของประชาชน ไม่สมควรอนุญาตให้คนต่างด้าวผู้ใดหรือจำพวกใดเข้ามาในราชอาณาจักร รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งไม่อนุญาตให้คนต่างด้าวผู้นั้นหรือจำพวกนั้นเข้ามาในราชอาณาจักรได้

มาตรา ๑๗ ในกรณีพิเศษเฉพาะเรื่อง รัฐมนตรีโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีจะอนุญาตให้คนต่างด้าวผู้ใดหรือจำพวกใดเข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรภายใต้เงื่อนไขใด ๆ หรือจะยกเว้นไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีใด ๆ ก็ได้

มาตรา ๑๘ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจตรวจบุคคลซึ่งเดินทางเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักร

เพื่อการนี้ บุคคลซึ่งเดินทางเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักรต้องผ่านการตรวจอนุญาตของพนักงานเจ้าหน้าที่ของด่านตรวจคนเข้าเมืองประจำเส้นทางนั้น และถ้าผู้นั้นเป็นคนต่างด้าวต้องยื่นรายการตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงด้วย ^(๑)

มาตรา ๑๙ ในการตรวจและพิจารณาว่าคนต่างด้าวผู้ใดต้องห้าม มิให้เข้ามาในราชอาณาจักรหรือไม่ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจพิจารณาอนุญาตให้คนต่างด้าวผู้นั้นไปพักอาศัยอยู่ ณ ที่ที่เห็นสมควร โดยให้คำรับรองว่าจะมาพบพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อรับทราบคำสั่งตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนดก็ได้ หรือถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควรจะเรียกประกันหรือเรียกทั้งประกันและหลักประกันก็ได้ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่จะกักตัวผู้นั้นไว้ ณ สถานที่ใดตามที่เห็นเหมาะสมเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ได้

เพื่อประโยชน์แห่งบทบัญญัติในวรรคหนึ่ง พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจเรียกบุคคลซึ่งมีเหตุอันควรเชื่อว่าถ้อยคำของบุคคลนั้นอาจเป็นประโยชน์แก่กรณีที่สงสัยให้มาสาบานหรือปฏิญาณตนและให้ถ้อยคำต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้

ถ้ามีเหตุอันควรสงสัยว่าคนต่างด้าวผู้ใดเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อการอันระบุในมาตรา ๑๒ (๘) หรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับการนั้น หรือหญิงหรือเด็กคนใดเข้ามาเพื่อการเช่นว่านั้น พนักงานเจ้าหน้าที่อาจอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรได้ชั่วคราวโดยสั่งให้บุคคลดังกล่าวมารายงานตน และตอบคำถามของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือจะสั่งให้ไปรายงานตนและตอบคำถามของเจ้าพนักงานตำรวจ ณ สถานีตำรวจท้องที่ที่ผู้นั้นอาศัยอยู่ ตามระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดก็ได้ แต่ระยะเวลาที่กำหนดให้รายงานตนและตอบคำถามต้องห่างกันไม่น้อยกว่าเจ็ดวันต่อครั้ง

มาตรา ๒๐ ในการที่พนักงานเจ้าหน้าที่กักตัวคนต่างด้าวผู้ใดไว้ตามมาตรา ๑๙ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจกักตัวคนต่างด้าวผู้นั้นได้เท่าที่จำเป็นตามพฤติการณ์แห่งกรณี แต่ห้ามมิให้กักตัวไว้เกินสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาที่ผู้ถูกกักตัวมาถึงที่ทำการของพนักงานเจ้าหน้าที่ ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นจะยืดเวลาเกินสี่สิบแปดชั่วโมงก็ได้ แต่มิให้เกินเจ็ดวันและให้พนักงานเจ้าหน้าที่บันทึกเหตุจำเป็นที่ต้องยืดเวลาไว้ให้ปรากฏด้วย

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นต้องกักตัวคนต่างด้าวผู้ใดไว้เกินกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ยื่นคำร้องต่อศาลขอให้มีการกักตัวคนต่างด้าวผู้นั้นไว้ต่อไปอีกได้ และศาลอาจสั่งให้มีการกักตัวไว้เท่าที่จำเป็นครั้งละไม่เกินสิบสองวัน แต่ถ้าศาลเห็นสมควรจะสั่งให้ปล่อยตัวไปชั่วคราวโดยเรียกประกัน หรือเรียกทั้งประกันและหลักประกันก็ได้

(๑) มาตรา ๑๘ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๔๒/๒๕๖๐ เรื่อง การแก้ไขกฎหมายคนเข้าเมืองเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้เดินทางสัญชาติไทย

มาตรา ๒๑ ค่าใช้จ่ายในการกักตัวคนต่างด้าวตามมาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๐ ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นผู้เสีย ในกรณีที่ไมปรากฏตัวเจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะหรือเข้ามาโดยไม่มีพาหนะ ให้คนต่างด้าวผู้นั้นเป็นผู้เสีย

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบว่าคนต่างด้าวซึ่งมีลักษณะต้องห้ามมิให้เข้ามาในราชอาณาจักรตามมาตรา ๑๒ เข้ามาในราชอาณาจักร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้คนต่างด้าวผู้นั้นกลับออกไปนอกราชอาณาจักรได้ โดยมีคำสั่งเป็นหนังสือ ถ้าคนต่างด้าวผู้นั้นไม่พอใจในคำสั่ง อาจอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ เว้นแต่กรณีตามมาตรา ๑๒ (๑) หรือ (๑๐) ห้ามมิให้อุทธรณ์คำสั่งของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด แต่ถ้ารัฐมนตรีมิได้มีคำสั่งภายในเจ็ดวันนับแต่วันยื่นอุทธรณ์ ให้ถือว่ารัฐมนตรีมีคำสั่งว่าคนต่างด้าวผู้นั้นไม่เป็นผู้ต้องห้ามมิให้เข้ามาในราชอาณาจักรตามมาตรา ๑๒

การอุทธรณ์ ให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาที่ได้ทราบคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ และให้ทำตามแบบและเสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่อคนต่างด้าวยื่นอุทธรณ์แล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รอการส่งตัวคนต่างด้าวผู้นั้นออกไปนอกราชอาณาจักรไว้จนกว่าจะได้มีคำสั่งของรัฐมนตรีในกรณีนั้น

ในระหว่างดำเนินการตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือระหว่างรอฟังคำสั่งของรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี ให้นำมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่มิให้นำมาตรา ๒๐ มาใช้บังคับด้วย

หมวด ๓

พาหนะ

มาตรา ๒๓ เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะ จะต้องนำพาหนะเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักรตามช่องทาง ด่านตรวจคนเข้าเมือง เขตท่า สถานี หรือท้องที่ และตามกำหนดเวลา ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีจะได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๔ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจตรวจพาหนะที่เข้ามาในหรือที่จะออกไปนอกราชอาณาจักร หรือพาหนะที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ารับคนโดยสารเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักร เว้นแต่ในกรณีที่พาหนะนั้นได้ใช้ในราชการโดยเฉพาะของรัฐบาลไทยหรือของรัฐบาลต่างประเทศที่ได้รับอนุญาตจากรัฐบาลไทยแล้ว

มาตรา ๒๕ พาหนะใดที่เข้ามาในหรือที่จะออกไปนอกราชอาณาจักรเจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะต้องแจ้งกำหนดวันและเวลาที่พาหนะจะเข้ามาถึงหรือจะออกจากเขตท่า สถานี หรือท้องที่ตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ที่ทำการตรวจคนเข้าเมืองซึ่งควบคุมเขตท่า สถานี หรือท้องที่นั้น ภายในกำหนดเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่ประกาศไว้

ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามวรรคหนึ่งได้ ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะไปแจ้งด้วยตนเองต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ที่ทำการตรวจคนเข้าเมืองที่ใกล้ที่สุดโดยมิชักช้า

การแจ้งตามความในมาตรานี้ ถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควรจะให้ยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติหรือให้ปฏิบัติภายใต้เงื่อนไขอย่างใดแก่พาหนะใดก็ได้

มาตรา ๒๖ พาหนะใดที่เข้ามาในหรือที่จะออกไปนอกราชอาณาจักรเจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะต้องยื่นรายการตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงและผ่านการตรวจของพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ที่และภายใต้เงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นต้องทำการตรวจ ณ ที่อื่นนอกจากที่อธิบดีประกาศกำหนดตามวรรคหนึ่ง ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่อธิบดีมอบหมาย

มาตรา ๒๗ เพื่อประโยชน์ในการตรวจ ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะที่เข้ามาในหรือที่จะออกไปนอกราชอาณาจักรมีหน้าที่ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) มิให้คนโดยสารหรือคนประจำพาหนะไปเสียจากพาหนะหรือสถานที่ที่จัดไว้ ด้วยความเห็นชอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ จนกว่าจะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ เว้นแต่กรณีกับผู้ควบคุมพาหนะและคนประจำพาหนะเป็นคนคนเดียวกัน ให้บุคคลนั้นออกไปจากพาหนะเพื่อไปแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๒๕ ในฐานะเป็นผู้ควบคุมพาหนะได้

ถ้าคนโดยสารหรือคนประจำพาหนะดังกล่าวขัดขึ้นหรือก่อความวุ่นวายให้นำมาตรา ๒๕ วรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการปฏิบัติการตามวรรคนี้ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะเป็นผู้เสีย

(๒) ยื่นบัญชีคนโดยสารและบัญชีคนประจำพาหนะรวมทั้งผู้ควบคุมพาหนะต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงและภายในเวลาที่อธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ประกาศกำหนด

(๓) ให้ความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ความในมาตรานี้ให้ใช้บังคับแก่เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะซึ่งนำพาหนะมาจากหรือไปยังชายแดนที่เป็นทางต่อเนื่องกับประเทศอื่นและรับคนโดยสารซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักร หรือรับคนโดยสารไปส่งที่ชายแดนเพื่อออกไปนอกราชอาณาจักร ทั้งนี้ เฉพาะที่เกี่ยวกับคนโดยสารซึ่งเดินทางเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักรเท่านั้น

มาตรา ๒๘ ในระหว่างที่ยังอยู่ในราชอาณาจักร ถ้ามีการเพิ่มหรือลดหรือเปลี่ยนคนประจำพาหนะที่เข้ามาในหรือที่จะออกไปนอกราชอาณาจักร หรือคนประจำพาหนะดังกล่าวผู้ใดจะไม่กลับออกไปนอกราชอาณาจักร ให้เจ้าของพาหนะหรือในกรณีที่ไม่มีเจ้าของพาหนะอยู่ในราชอาณาจักร ให้ผู้ควบคุมพาหนะแจ้งแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่คนประจำพาหนะจะไม่กลับออกไปดังกล่าวในวรรคหนึ่งและคนประจำพาหนะนั้นเป็นคนต่างด้าว ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะแล้วแต่กรณี นำบุคคลผู้นั้นไปมอบแก่พนักงานเจ้าหน้าที่โดยมิชักช้า

ถ้าคนประจำพาหนะตามวรรคสองขัดขึ้นไม่ยอมให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะ แล้วแต่กรณี ปฏิบัติตามวรรคสองให้นำมาตรา ๒๘ วรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการปฏิบัติการตามวรรคนี้ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะเป็นผู้เสีย

มาตรา ๒๙ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบคนต่างด้าวผู้ใดมีลักษณะต้องห้ามมิให้เข้ามาในราชอาณาจักร หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามมิให้เข้ามาในราชอาณาจักร พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้เจ้าของพาหนะหรือ ผู้ควบคุมพาหนะจัดการควบคุมคนต่างด้าวผู้นั้นไว้ในพาหนะ หรือให้ส่งตัวไปยังสถานที่ใด เพื่อพนักงานเจ้าหน้าที่จะได้ควบคุมไว้ตรวจสอบ หรือให้ส่งตัวกลับออกไปนอกราชอาณาจักร

ในกรณีที่คนต่างด้าวตามวรรคหนึ่งขัดขึ้นหรือก่อความวุ่นวาย เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะหรือผู้แทนอาจขอให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจควบคุมหรือจับกุมคนต่างด้าวผู้นั้นไว้ ถ้าไม่สามารถจะขอความช่วยเหลือจากพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจได้ทันทั่วถึง ให้มีอำนาจจับคนต่างด้าวผู้นั้นได้เอง แล้วส่งตัวไปยังพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ และให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจนั้นรับจัดส่งตัวไปยังพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการปฏิบัติการตามมาตรานี้ ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะเป็นผู้เสีย

มาตรา ๓๐ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า มีการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะ หยุดพาหนะหรือนำพาหนะไปยังที่ใดที่หนึ่งตามที่จำเป็นเพื่อการตรวจ

การสั่งตามวรรคหนึ่งจะกระทำโดยใช้สัญญาณหรือวิธีอื่นใดอันเป็นที่เข้าใจกันได้

มาตรา ๓๑ พาหนะใดที่เข้ามาในราชอาณาจักร นับแต่เวลาที่พาหนะนั้นผ่านเข้ามาในราชอาณาจักรแล้วจนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะทำการตรวจเสร็จห้ามมิให้ผู้ใดซึ่งมิใช่เจ้าพนักงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับพาหนะนั้น ขึ้นไปบนพาหนะหรือนำพาหนะอื่นเข้าเทียบหรือเข้าไปในบริเวณหรือสถานที่ที่จัดไว้เพื่อการตรวจ ทั้งนี้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ห้ามมิให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะยินยอมหรือละเลยให้ผู้ใดกระทำการตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๓๒ พาหนะใดที่จะออกไปนอกราชอาณาจักร ในระหว่างที่พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการตรวจหรือหลังจากที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำการตรวจแล้ว แต่พาหนะนั้นยังอยู่ในราชอาณาจักร ห้ามมิให้ผู้ใดซึ่งมิใช่เจ้าพนักงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับพาหนะนั้น ขึ้นไปบนพาหนะหรือนำพาหนะอื่นเข้าเทียบ ทั้งนี้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ความในวรรคหนึ่งให้นำมาใช้บังคับเกี่ยวกับบริเวณหรือสถานที่ที่จัดไว้เพื่อการตรวจในระหว่างผู้ซึ่งจะออกไปนอกราชอาณาจักรยังมิได้ขึ้นไปบนพาหนะด้วย

ห้ามมิให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะยินยอมหรือละเลยให้ผู้ใดกระทำการตามมาตรานี้

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องทำการตรวจพาหนะนอกเวลาราชการหรือต้องไปทำการตรวจพาหนะ ณ ที่อื่น นอกจากที่อธิบดีประกาศกำหนดตามมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง หรือต้องไปนอกสถานที่ทำการเพื่อควบคุมพาหนะไว้หรือต้องรอเพื่อตรวจพาหนะอันมิใช่ความผิดของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะนั้นเสียเงินค่าทำการและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๔

การเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว

มาตรา ๓๔ คนต่างด้าวซึ่งจะเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวได้จะต้องเข้ามาเพื่อการดังต่อไปนี้

- (๑) การปฏิบัติหน้าที่ทางทูตหรือกงสุล
- (๒) การปฏิบัติหน้าที่ทางราชการ
- (๓) การท่องเที่ยว
- (๔) การเล่นกีฬา
- (๕) ธุรกิจ
- (๖) การลงทุนที่ได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงทบวงกรมที่เกี่ยวข้อง

(๓) การลงทุนหรือการอื่นที่เกี่ยวกับการลงทุนภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน

(๔) การเดินทางผ่านราชอาณาจักร

(๕) การเป็นผู้ควบคุมพาหนะหรือคนประจำพาหนะที่เข้ามายังท่า สถานีหรือท้องที่ในราชอาณาจักร

(๑๐) การศึกษาหรือดูงาน

(๑๑) การปฏิบัติหน้าที่สื่อมวลชน

(๑๒) การเผยแพร่ศาสนาที่ได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงทบวงกรมที่เกี่ยวข้อง

(๑๓) การค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์หรือฝึกสอนในสถาบันการค้นคว้าหรือสถาบันการศึกษาในราชอาณาจักร

(๑๔) การปฏิบัติงานด้านช่างฝีมือหรือผู้เชี่ยวชาญ

(๑๕) การอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๕ คนต่างด้าวซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๓๔ อธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งอธิบดีมอบหมายจะอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรภายใต้เงื่อนไขใด ๆ ก็ได้

ระยะเวลาที่จะอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรให้กำหนดดังนี้

(๑) ไม่เกินสามสิบวัน สำหรับกรณีตามมาตรา ๓๔ (๔) (๕) และ (๕)

(๒) ไม่เกินเก้าสิบวัน สำหรับกรณีตามมาตรา ๓๔ (๓)

(๓) ไม่เกินหนึ่งปี สำหรับกรณีตามมาตรา ๓๔ (๕) (๑๐) (๑๑) (๑๒) (๑๓) (๑๔) และ (๑๕)

(๔) ไม่เกินสองปี สำหรับกรณีตามมาตรา ๓๔ (๖)

(๕) ตามกำหนดระยะเวลาตามความจำเป็น สำหรับกรณีตามมาตรา ๓๔ (๑) และ (๒)

(๖) ตามกำหนดระยะเวลาที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนพิจารณาเห็นสมควรสำหรับกรณีตามมาตรา ๓๔ (๓)

ในกรณีที่คนต่างด้าวมีเหตุจำเป็นจะต้องอยู่ในราชอาณาจักรเกินระยะเวลาที่กำหนดใน (๑) (๒) (๓) และ (๔) ให้อธิบดีเป็นผู้พิจารณาอนุญาตให้อยู่ต่อไปได้ครั้งละไม่เกินหนึ่งปี และเมื่อได้อนุญาตแล้วให้รายงานต่อคณะกรรมการเพื่อทราบพร้อมด้วยเหตุผลภายในเจ็ดวันนับแต่วันอนุญาต

การขออนุญาตเพื่ออยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวต่อไปแต่ละครั้งให้คนต่างด้าวยื่นคำขอตามแบบและเสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวงในระหว่างรอฟังคำสั่งให้คนต่างด้าวผู้นั้นอยู่ในราชอาณาจักรไปพลางก่อนได้

มาตรา ๓๖ คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว หากมีพฤติการณ์ที่สมควรเพิกถอนการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรให้อธิบดีหรือคณะกรรมการมีอำนาจเพิกถอนการอนุญาตที่ได้อนุญาตไว้นั้นได้ไม่ว่าอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายเป็นผู้อนุญาต

ในกรณีที่อธิบดีมีคำสั่งเพิกถอนการอนุญาต คนต่างด้าวซึ่งถูกเพิกถอนการอนุญาตอาจยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ คำสั่งของคณะกรรมการให้เป็นที่สุดแต่ในกรณีที่คณะกรรมการมีคำสั่งเพิกถอนการอนุญาต คำสั่งของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีตามวรรคสอง ให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาที่ได้ทราบคำสั่งของอธิบดี และให้ทำตามแบบและเสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่อมีการเพิกถอนการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งแก่คนต่างด้าว ในกรณีที่ไม้อาจส่งหนังสือเช่นนี้แก่คนต่างด้าวได้ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ปิดไว้ ณ ที่พักของคนต่างด้าวที่ได้แจ้งแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ไว้ครบกำหนดสี่สิบแปดชั่วโมง ให้ถือว่าคนต่างด้าวผู้นั้นได้รับทราบคำสั่งแล้ว

มาตรา ๓๗ คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว ต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ไม่ประกอบอาชีพหรือรับจ้างทำงาน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวหรือกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว^(๑)

(๒) พักอาศัย ณ ที่ที่ได้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุผลสมควรไม่สามารถพักอาศัย ณ ที่ที่ได้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้แจ้งการเปลี่ยนที่พักอาศัยต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่เข้าพักอาศัย

(๓) แจ้งต่อเจ้าพนักงานตำรวจ ณ สถานีตำรวจท้องที่ที่คนต่างด้าวผู้นั้นพักอาศัยภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่ย้ายไป ในกรณีเปลี่ยนที่พักอาศัย และถ้าที่พักอาศัยใหม่อยู่ต่างท้องที่กับสถานีตำรวจท้องที่เดิมคนต่างด้าวผู้นั้นต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานตำรวจ ณ สถานีตำรวจท้องที่ที่ไปพักอาศัยใหม่ภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่ไปถึงด้วย

(๔) ถ้าเดินทางไปจังหวัดใดและอยู่ในจังหวัดนั้นเกินยี่สิบสี่ชั่วโมงให้คนต่างด้าวผู้นั้นแจ้งต่อเจ้าพนักงานตำรวจ ณ สถานีตำรวจท้องที่ภายในสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาที่ไปถึง

(๑) มาตรา ๓๗ (๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๖๒

(๕) ถ้าอยู่ในราชอาณาจักรเกินเก้าสิบวัน คนต่างด้าวผู้นั้นต้องมีหนังสือแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ณ กองตรวจคนเข้าเมืองทราบถึงที่พักอาศัยของตน โดยมีชักช้าเมื่อครบระยะเก้าสิบวัน และต่อไปให้กระทำเช่นเดียวกันทุกระยะเก้าสิบวัน ถ้าท้องที่ใดมีที่ทำการตรวจคนเข้าเมืองตั้งอยู่ จะแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ที่ทำการตรวจคนเข้าเมืองแห่งนั้นก็ได้

ความใน (๓) และ (๔) จะมีให้ใช้บังคับแก่กรณีใดตามมาตรา ๓๔ โดยเงื่อนไขอย่างใด ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกำหนด

การแจ้งตามมาตรา ๓๔ คนต่างด้าวอาจไปแจ้งด้วยตนเองหรือมีหนังสือแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๓๘ เจ้าบ้าน เจ้าของหรือผู้ครอบครองเคหสถาน หรือผู้จัดการโรงแรม ซึ่งรับคนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเข้าพักอาศัย จะต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ที่ทำการตรวจคนเข้าเมืองซึ่งตั้งอยู่ในท้องที่ที่บ้าน เคหสถาน หรือโรงแรมนั้นตั้งอยู่ภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่คนต่างด้าวเข้าพักอาศัย ถ้าท้องที่ใดไม่มีที่ทำการตรวจคนเข้าเมืองตั้งอยู่ให้แจ้งต่อเจ้าพนักงานตำรวจ ณ สถานีตำรวจท้องที่นั้น

ในกรณีที่บ้าน เคหสถาน หรือโรงแรมที่คนต่างด้าวเข้าพักอาศัยตามวรรคหนึ่งตั้งอยู่ในเขตท้องที่กรุงเทพมหานคร ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ กองตรวจคนเข้าเมือง

การแจ้งตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๓๙ คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว หากเดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร ให้ถือว่าได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวดังกล่าวเป็นอันสิ้นสุด แต่ถ้าก่อนเดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ให้กลับเข้ามาในราชอาณาจักรได้อีก และคนต่างด้าวนั้นได้กลับเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่เป็นผู้ต้องห้ามตามมาตรา ๑๒ ถ้าระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรยังมีเหลืออยู่ให้อยู่ในราชอาณาจักรต่อไปได้เท่าระยะเวลาที่ยังเหลืออยู่นั้น

การขออนุญาตเพื่อกลับเข้ามาในราชอาณาจักรอีก ให้คนต่างด้าวยื่นคำขอตามแบบและเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราและหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๕

การเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร

มาตรา ๔๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๕๑ ให้รัฐมนตรีโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดจำนวนคนต่างด้าวซึ่งจะมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรเป็นรายปี แต่มิให้เกินประเทศละหนึ่งร้อยคนต่อปี และสำหรับคนไร้สัญชาติมิให้เกินห้าสิบคนต่อปี

เพื่อประโยชน์แห่งการกำหนดจำนวนคนต่างด้าว บรรดาอาณานิคมของประเทศหนึ่งรวมกันหรือแต่ละอาณาจักรซึ่งมีการปกครองของตนเองให้ถือเป็นประเทศหนึ่ง

มาตรา ๔๑ คนต่างด้าวจะเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรมิได้เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการและด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรี ทั้งนี้ ภายในจำนวนที่รัฐมนตรีประกาศตามมาตรา ๔๐ และได้รับใบสำคัญถิ่นที่อยู่ตามมาตรา ๔๗ แล้ว

เพื่อให้การเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรของคนต่างด้าวเป็นไปเพื่อประโยชน์ของประเทศให้มากที่สุด ให้คณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับคุณสมบัติของคนต่างด้าวซึ่งขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรโดยคำนึงถึงรายได้ สินทรัพย์ ความรู้ความสามารถในด้านวิชาชีพ และฐานะในครอบครัวของคนต่างด้าวดังกล่าวกับบุคคลซึ่งมีสัญชาติไทย เจือปนเกี่ยวกับความมั่นคงของชาติ หรือเจือปนอื่นตามความเหมาะสม เพื่อใช้เป็นหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการพิจารณาอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร

การขออนุญาต คนต่างด้าวจะขอก่อนเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรหรือขอภายหลังได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวแล้วก็ได้

เพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการมีอำนาจที่จะกำหนดหลักเกณฑ์ให้คนต่างด้าวซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวกรณีใดกรณีหนึ่งตามมาตรา 34 อาจยื่นคำขอเพื่อมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรได้

คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรก่อนเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร จะมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ต่อเมื่อเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรและได้ยื่นรายการและผ่านการตรวจอนุญาตของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๘ วรรคสอง และไม่เป็นผู้ต้องห้ามตามมาตรา ๑๒ และมาตรา ๔๔ และได้รับใบสำคัญถิ่นที่อยู่ตามมาตรา ๔๗ แล้ว ในระหว่างขอรับใบสำคัญถิ่นที่อยู่ให้คนต่างด้าวผู้นั้นอยู่ในราชอาณาจักรไปพลางก่อนได้

มาตรา ๔๒ บุคคลดังต่อไปนี้ไม่อยู่ภายใต้บังคับของประกาศกำหนดจำนวนคนต่างด้าว ซึ่งรัฐมนตรีประกาศตามมาตรา ๔๐

(๑) คนต่างด้าวซึ่งเคยเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรแล้ว และได้กลับเข้ามาในราชอาณาจักรตามมาตรา ๔๘ หรือมาตรา ๕๑

(๒) หญิงซึ่งมีสัญชาติไทยโดยการเกิดและได้สละสัญชาติไทยในกรณีที่ได้สมรสกับคนต่างด้าว

(๓) บุตรซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะของหญิงซึ่งมีสัญชาติไทยโดยการเกิดไม่ว่าหญิงนั้นจะสละสัญชาติไทยในกรณีที่ได้สมรสกับคนต่างด้าวหรือไม่ก็ตาม

(๔) บุตรของบิดามารดาซึ่งเป็นคนต่างด้าวที่เกิดในระหว่างเวลาที่มารดาออกไปนอกราชอาณาจักร โดยมีหลักฐานการแจ้งออกไปนอกราชอาณาจักรเพื่อกลับเข้ามาอีกตามมาตรา ๔๘ เมื่อเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรพร้อมกับบิดาหรือมารดา ซึ่งกลับเข้ามาอีกภายในเวลาที่กำหนดตามหลักฐานการแจ้งออกไปนอกราชอาณาจักร และบุตรนั้นอายุยังไม่เกินหนึ่งปี

มาตรา ๔๓ คนต่างด้าวที่นำเงินตราต่างประเทศเข้ามาลงทุนในราชอาณาจักรเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าสิบล้านบาท เมื่อคณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่เป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีจะอนุญาตให้คนต่างด้าวผู้นั้นมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรนอกเหนือจากจำนวนคนต่างด้าวที่รัฐมนตรีประกาศตามมาตรา ๔๐ ก็ได้ แต่ในปีหนึ่ง ๆ จะเกินร้อยละห้าของจำนวนดังกล่าวมิได้

เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบเกี่ยวกับเงินตราต่างประเทศที่นำเข้ามาลงทุน คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้เข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามวรรคหนึ่งต้องแสดงฐานะการเงินตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองปีแต่ไม่เกินห้าปี ทั้งนี้ตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร

มาตรา ๔๔ ห้ามมิให้คนต่างด้าวผู้ใดเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรถ้าปรากฏว่า

(๑) เป็นผู้เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาของศาลไทยหรือคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย หรือคำพิพากษาของศาลต่างประเทศ เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดเหตุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดทักเวิ่นไว้ตามกฎหมาย

(๒) เป็นผู้ไม่สามารถประกอบการหาเลี้ยงชีพได้ เพราะกายพิการหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือมีโรคอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่กำหนดในกฎหมาย

ความใน (๒) มิให้ใช้บังคับแก่คนต่างด้าวที่เป็นบิดา มารดา สามี ภริยา หรือบุตรของบุคคลซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักร และมีฐานะที่จะเลี้ยงดูซึ่งกันและกันได้

มาตรา ๔๕ คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว หากประสงค์จะมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ให้ยื่นคำขอตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง ที่ทำการตรวจคนเข้าเมืองในท้องที่ที่ตนอยู่ในกรณีที่ท้องที่นั้นไม่มีที่ทำการตรวจคนเข้าเมือง ให้ยื่นคำขอ ณ ที่ทำการตรวจคนเข้าเมืองที่ใกล้เคียง เมื่อคณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่ายังไม่เกินจำนวนที่รัฐมนตรีประกาศตามมาตรา ๔๐ หรือจำนวนตามมาตรา ๔๑ แล้วแต่กรณี หรือเป็นบุคคลตามมาตรา ๔๒ และไม่เป็นผู้ต้องห้ามตามมาตรา ๔๔ แล้วจะอนุญาตให้คนต่างด้าวผู้นั้นมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีก็ได้

คนต่างด้าวซึ่งได้ยื่นคำขอเพื่อมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร หากกำหนดระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวจะสิ้นสุดลงในระหว่าง การพิจารณา คนต่างด้าวผู้นั้นอาจยื่นคำขอ ณ ที่ทำการตรวจคนเข้าเมืองแห่งเดียวกันนั้น เพื่ออยู่ในราชอาณาจักรต่อไปจนถึงวันได้รับทราบผลการพิจารณา ให้คณะกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายมีอำนาจอนุญาตได้ การอนุญาตนี้ คณะกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายจะกำหนดเงื่อนไขประการใดก็ได้

การยื่นคำขออนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๖ คนต่างด้าวซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักร ถ้าในระหว่างรอรับใบสำคัญถิ่นที่อยู่ตามมาตรา ๔๑ หรืออยู่ในระหว่างรอรับทราบผลของการพิจารณาของ คณะกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายตามมาตรา ๔๕ วรรคสอง คนต่างด้าวผู้นั้นเดินทางออกไปนอกราชอาณาจักรให้ถือว่า การผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา ๔๑ วรรคห้า หรือมาตรา ๔๕ วรรคสอง เป็นอันสิ้นสุด เว้นแต่ก่อนเดินทางออกไปนอกราชอาณาจักรได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ให้กลับเข้ามาในราชอาณาจักรอีก และคนต่างด้าวผู้นั้นได้กลับเข้ามาภายในระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดให้คนต่างด้าวผู้นั้นอยู่ในราชอาณาจักรต่อไปได้ตามที่ได้รับการผ่อนผัน

มาตรา ๔๗ คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรจะต้องขอรับใบสำคัญถิ่นที่อยู่จากอธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งอธิบดีมอบหมายไว้เป็นหลักฐาน ภายในเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งจากพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นลายลักษณ์อักษร

ในกรณีที่คนต่างด้าวอายุต่ำกว่าสิบสองปีได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ผู้ใช้อำนาจปกครองหรือผู้ปกครองต้องขอรับใบสำคัญถิ่นที่อยู่ในนามของคนต่างด้าวผู้นั้น ในการนี้ อธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งอธิบดีมอบหมายจะออกใบสำคัญถิ่นที่อยู่ในให้ต่างหาก หรือรวมกันกับผู้ใช้อำนาจปกครองหรือผู้ปกครองก็ได้

ถ้าไม่ขอรับใบสำคัญถิ่นที่อยู่ในระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการอาจสั่งระงับการอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรเสียได้ ในกรณีเช่นนี้การผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา ๔๑ วรรคห้า หรือมาตรา ๔๕ วรรคสอง เป็นอันสิ้นสุด

ผู้ขอรับใบสำคัญถิ่นที่อยู่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราและหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๘ ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ให้ใช้ได้ตลอดไป แต่ถ้าผู้ถือใบสำคัญถิ่นที่อยู่ได้เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักรแล้ว ใบสำคัญถิ่นที่อยู่นั้นเป็นอันใช้ไม่ได้ต่อไป เว้นแต่ก่อนที่จะเดินทางออกไปนอกราชอาณาจักรผู้ถือใบสำคัญถิ่นที่อยู่ได้นำใบสำคัญถิ่นที่อยู่ไปให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำหลักฐานการแจ้งออกไปนอกราชอาณาจักรเพื่อกลับเข้ามาอีกตามมาตรา ๕๐ ในกรณีเช่นนี้หากคนต่างด้าวผู้นั้นกลับเข้ามาในราชอาณาจักรภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่ทำหลักฐานให้และไม่ใช่ผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒ หรือมาตรา ๔๔ ให้ใบสำคัญถิ่นที่อยู่นั้นคงใช้ได้ต่อไป

บทบัญญัติในมาตรา ๑๒ เฉพาะความใน (๑) ในส่วนที่เกี่ยวกับการตรวจลงตราหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง และความใน (๒) (๓) และ (๔) มิให้นำมาใช้บังคับแก่กรณีตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๔๙ ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ที่ใช้ไม่ได้ตามมาตรา ๔๘ ให้ผู้ถือหรือผู้ครอบครองส่งคืนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ของคนต่างด้าวที่ตาย ให้ผู้ครอบครองส่งคืนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๕๐ คนต่างด้าวซึ่งเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรโดยชอบและประสงค์จะเดินทางออกไปนอกราชอาณาจักรและจะกลับเข้ามาอีก ให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) นำใบสำคัญถิ่นที่อยู่มาให้พนักงานเจ้าหน้าที่สลักหลังทำหลักฐานการแจ้งออกไปนอกราชอาณาจักรเพื่อกลับเข้ามาอีก ตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) ในกรณีที่ไม่มีใบสำคัญถิ่นที่อยู่เพราะเป็นคนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรก่อนมีบทบัญญัติที่ให้คนต่างด้าวนั้นต้องขอใบสำคัญถิ่นที่อยู่ ให้มาขอรับใบสำคัญถิ่นที่อยู่จากพนักงานเจ้าหน้าที่เสียก่อนแล้วปฏิบัติตาม (๑)

(๓) ในกรณีที่ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ไม่มีที่ว่างที่จะสลักหลังตาม (๑) ผู้ถือใบสำคัญถิ่นที่อยู่จะต้องขอเปลี่ยนใบสำคัญถิ่นที่อยู่ตามมาตรา ๕๒ เสียก่อน

หลักฐานการแจ้งออกไปนอกราชอาณาจักรเพื่อกลับเข้ามาอีกให้มีอายุหนึ่งปี นับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่ทำหลักฐานให้และภายในกำหนดหนึ่งปีนั้นผู้ถือใบสำคัญถิ่นที่อยู่จะออกไปนอกราชอาณาจักรและกลับเข้ามาอีกครั้งก็ได้

การขอหลักฐานการแจ้งออกไปนอกราชอาณาจักรเพื่อกลับเข้ามาอีกและการออกใบสำคัญถิ่นที่อยู่ตาม (๒) ให้เสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๑ คนต่างด้าวซึ่งเคยเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรแต่ไม่มีหลักฐานการแจ้งออกไปนอกราชอาณาจักรเพื่อกลับเข้ามาอีก หรือมีหลักฐานการแจ้งออกไปนอกราชอาณาจักรเพื่อกลับเข้ามาอีก แต่มิได้กลับเข้ามาภายในเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๔๘ หากประสงค์จะกลับเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามเดิม ให้ยื่นคำขอตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงเพื่อพิจารณาอนุญาต เมื่อคณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่าคนต่างด้าวนั้นมีเหตุผลและข้อแก้ตัวอันสมควร ทั้งไม่เป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒ และมาตรา ๔๔ จะอนุญาตให้คนต่างด้าวนั้นมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรต่อไปโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีก็ได้แต่ต้องขอรับใบสำคัญถิ่นที่อยู่ใหม่ ในระหว่างการขออนุญาตให้นำมาตรา ๔๕ วรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

บทบัญญัติในมาตรา ๑๒ เฉพาะความใน (๑) ในส่วนที่เกี่ยวกับการตรวจลงตราหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง และความใน (๒) (๓) และ (๕) มิให้นำมาใช้บังคับแก่กรณีตามวรรคหนึ่ง

ผู้ขอรับใบสำคัญถิ่นที่อยู่ใหม่ตามวรรคหนึ่ง ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราและหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๒ เอกสารที่ออกให้ตามพระราชบัญญัตินี้ของผู้ใดสูญหายหรือชำรุด และผู้นั้นประสงค์จะได้ใบแทน หรือกรณีขอเปลี่ยนใบสำคัญถิ่นที่อยู่ตามมาตรา ๕๐ (๓) เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่สอบสวนเป็นที่พอใจแล้ว ให้ออกใบแทนหรือเปลี่ยนใบสำคัญถิ่นที่อยู่ให้ โดยผู้ขอต้องเสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๖

การส่งคนต่างด้าวกลับออกไปนอกราชอาณาจักร

มาตรา ๕๓ คนต่างด้าวซึ่งเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรแล้วภายหลังปรากฏว่าเป็นบุคคลซึ่งมีพฤติการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา ๑๒ (๓) หรือ (๔) หรือเป็นบุคคลตามมาตรา ๑๒ (๑๐) หรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๔๓ วรรคสอง หรือเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๔ หรือเป็นผู้ได้รับโทษตามมาตรา ๖๓ หรือมาตรา ๖๔ ให้อธิบดีเสนอเรื่องไปยังคณะกรรมการ ถ้าคณะกรรมการเห็นว่าควรเพิกถอนการอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ก็ให้เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเพื่อสั่งเพิกถอนการอนุญาตต่อไป

มาตรา ๕๔ คนต่างด้าวผู้ใดเข้ามาหรืออยู่ในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือการอนุญาตนั้นสิ้นสุดหรือถูกเพิกถอนแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่จะส่งตัวคนต่างด้าวผู้นั้นกลับออกไปนอกราชอาณาจักรก็ได้

ถ้ามีกรณีต้องสอบสวนเพื่อส่งตัวกลับตามวรรคหนึ่ง ให้นำมาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่มิมีคำสั่งให้ส่งตัวคนต่างด้าวกลับออกไปนอกราชอาณาจักรแล้วในระหว่างรอการส่งกลับ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจอนุญาตให้ไปพักอาศัยอยู่ ณ ที่ใด โดยคนต่างด้าวผู้นั้นต้องมาพบพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนด โดยต้องมีประกัน หรือมีทั้งประกันและหลักประกันก็ได้ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่จะกักตัวคนต่างด้าวผู้นั้นไว้ ณ สถานที่ใดเป็นเวลานานเท่าใดตามความจำเป็นก็ได้ ค่าใช้จ่ายในการกักตัวนี้ให้คนต่างด้าวผู้นั้นเป็นผู้เสีย

บทบัญญัติในมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่คนต่างด้าวซึ่งเข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรก่อนวันที่พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พุทธศักราช ๒๔๘๐ ใช้บังคับ

มาตรา ๕๕ การส่งคนต่างด้าวกลับออกไปนอกราชอาณาจักรตามพระราชบัญญัตินี้พนักงานเจ้าหน้าที่จะส่งตัวกลับโดยพาหนะใดหรือช่องทางใดก็ได้ตามแต่พนักงานเจ้าหน้าที่จะพิจารณาเห็นสมควร

ค่าใช้จ่ายในการส่งคนต่างด้าวกลับดังกล่าวนี้ ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะที่นำเข้ามานั้นเป็นผู้เสีย ในกรณีที่มิปรากฏตัวเจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะ ให้ผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๖๓ หรือมาตรา ๖๔ เป็นผู้เสีย โดยพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเรียกค่าใช้จ่ายในการส่งคนต่างด้าวกลับจากผู้กระทำความผิดคนใดคนหนึ่งโดยสิ้นเชิงหรือร่วมกันตามแต่จะเลือกแต่ถ้าคนต่างด้าวผู้นั้นจะขอกลับโดยพาหนะอื่นหรือทางอื่นโดยยอมเสียค่าใช้จ่ายของตนเอง พนักงานเจ้าหน้าที่จะอนุญาตก็ได้

มาตรา ๕๖ ในกรณีที่มิมีการยกเว้นการตรวจลงตราสำหรับคนต่างด้าวตามมาตรา ๑๒ (๑) และคนต่างด้าวได้แสดงตัวหรือเอกสารที่ใช้เดินทางอย่างใดอย่างหนึ่งของเจ้าของพาหนะหรือ ผู้ควบคุมพาหนะใด หรือแสดงหลักฐานของบุคคลอื่นใด ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงเพื่อเป็นประกันในการกลับออกไปนอกราชอาณาจักรของคนต่างด้าวดังกล่าว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งเจ้าของพาหนะ ผู้ควบคุมพาหนะหรือผู้ที่ออกตัว เอกสารหรือหลักฐานดังกล่าว แล้วแต่กรณี มิให้ยกเลิกถิ่นหรือเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญในตัว เอกสารหรือหลักฐานดังกล่าว ทั้งนี้โดยจะกำหนดเงื่อนไขใด ๆ หรือไม่ก็ได้

การสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำโดยการติดคำสั่งไว้กับหรือประทับข้อความคำสั่งลงไว้บนตัว เอกสารหรือหลักฐานดังกล่าว และเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้สั่งการแล้ว ถ้ามีการยกเลิก คืบหรือเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญในตัว เอกสารหรือหลักฐานดังกล่าว ให้แตกต่างไปจากที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้สั่งการไว้ โดยมีได้รับความเห็นชอบจากพนักงานเจ้าหน้าที่ การนั้นย่อมไม่สามารถใช้อ้างกับพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ และพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งเจ้าของพาหนะ ผู้ควบคุมพาหนะหรือผู้ที่ออกตัว เอกสารหรือหลักฐาน แล้วแต่กรณี ให้กระทำการตามข้อผูกพันเดิมในตัว เอกสารหรือหลักฐาน เพื่อประโยชน์ในการส่งคนต่างด้าวนั้นกลับออกไปนอกราชอาณาจักร

หมวด ๘

เบ็ดเตล็ด

มาตรา ๕๗ เพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ ผู้ใดอ้างว่าเป็นคนมีสัญชาติไทย ถ้าไม่ปรากฏหลักฐานอันเพียงพอที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะเชื่อถือได้ว่าเป็นคนมีสัญชาติไทย ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้นั้นเป็นคนต่างด้าวจนกว่าผู้นั้นจะพิสูจน์ได้ว่าตนมีสัญชาติไทย

การพิสูจน์ตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบและเสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง หากผู้นั้นไม่พอใจคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่จะร้องขอต่อศาลให้พิจารณาก็ได้

ในกรณีที่มีการร้องขอต่อศาล เมื่อได้รับคำร้องขอแล้ว ให้ศาลแจ้งต่อพนักงานอัยการ พนักงานอัยการมีสิทธิที่จะโต้แย้งคัดค้านได้

มาตรา ๕๘ คนต่างด้าวผู้ใดไม่มีหลักฐานการเข้ามาในราชอาณาจักรโดยถูกต้องตามมาตรา ๑๒ (๑) หรือไม่มีใบสำคัญถิ่นที่อยู่ตามพระราชบัญญัตินี้และทั้งไม่มีใบสำคัญประจำตัวตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนคนต่างด้าวให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าคนต่างด้าวผู้นั้นเข้ามาในราชอาณาจักรโดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๙ ให้อธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจหน้าที่ทำการจับกุมและปราบปรามผู้กระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ โดยให้มีอำนาจออกหมายเรียก หมายจับ หรือหมายค้น หรือจับ ค้น หรือควบคุม และให้มีอำนาจสอบสวนคดีความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๖๐ ในเขตท้องที่ใด รัฐมนตรีเห็นเป็นการสมควรที่จะยกเว้นค่าธรรมเนียมอย่างใดอย่างหนึ่งตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกระทำได้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๘

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกตามมาตรา ๑๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๖๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๑๘ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี และปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งมีสัญชาติไทย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๖๓ ผู้ใดนำหรือพาคนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักรหรือกระทำการด้วยประการใด ๆ อันเป็นการอุปการะหรือช่วยเหลือ หรือให้ความสะดวกแก่คนต่างด้าวให้เข้ามาในราชอาณาจักร โดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ และภายในพาหนะนั้นมีคนต่างด้าวซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรโดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะนั้นได้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนไม่สามารถรู้ได้ว่าภายในพาหนะนั้นมีคนต่างด้าวดังกล่าวอยู่ แม้ว่าได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้ว

มาตรา ๖๔ ผู้ใดรู้ว่าคนต่างด้าวคนใดเข้ามาในราชอาณาจักรโดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ ให้เข้าพักอาศัย ซ่อนเร้น หรือช่วยด้วยประการใด ๆ เพื่อให้คนต่างด้าวนั้นพ้นจากการจับกุม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

ผู้ใดให้คนต่างด้าวซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักร โดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ เข้าพักอาศัย ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้นั้นรู้ว่าคนต่างด้าวดังกล่าวเข้ามาในราชอาณาจักรโดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่า ตนไม่รู้โดยได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้ว

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำเพื่อช่วยบิดา มารดา บุตร สามี หรือภริยาของผู้กระทำ ศาลจะไม่ลงโทษก็ได้

มาตรา ๖๕ เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๖ เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๗ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๗ เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม
มาตรา ๒๗ (๑) วรรคหนึ่ง หรือไม่ให้ความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๒๗ (๓)
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๖๘ เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม
มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๖๙ เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม
มาตรา ๒๘ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับเรียงรายตัวคนประจำพาหนะที่มีได้นำไปมอบนัน
คนละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๗๐ พาหนะใดมีคนโดยสารซึ่งเป็นคนต่างด้าวซึ่งมีลักษณะ
ต้องห้ามตามมาตรา ๑๒ (๑) เข้ามาในราชอาณาจักร เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะนั้น
ต้องระวางโทษปรับเรียงรายตัวคนต่างด้าวคนละไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๗๑ เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง
ของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และ
ปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

ถ้าการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวในวรรคหนึ่ง
เป็นเหตุให้คนต่างด้าวหลบหนี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกิน
หนึ่งแสนบาท

มาตรา ๗๒ คนต่างด้าวผู้ใดหลบหนีไปจากพาหนะหรือหลบหนีไปใน
ระหว่างส่งตัวไปยังสถานที่ใด ๆ ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้สั่งให้เจ้าของพาหนะหรือ ผู้ควบคุม
พาหนะควบคุมตัวไว้หรือให้ส่งตัวไปตามมาตรา ๒๙ หรือหลบหนีไปในระหว่างที่ถูกกักตัว
หรือควบคุมตามอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่
เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๓ เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง
ของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๓๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่
เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ หรือมาตรา ๓๒ ต้องระวางโทษปรับ
ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๗๕ คนต่างด้าวผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๗ (๑) ต้องระวาง
โทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๖ คนต่างด้าวผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๓ (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาทและปรับอีกไม่เกินวันละสองร้อยบาทจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๓๗ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท แต่ถ้าผู้นั้นเป็นผู้จัดการ โรงแรม ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๓๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๓๙ เจ้าของพาหนะ ผู้ควบคุมพาหนะหรือผู้ที่ออกตั๋ว เอกสารหรือหลักฐานผู้ใด ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินวันละห้าร้อยบาทจนกว่าคนต่างด้าวดังกล่าวจะกลับออกไปนอกราชอาณาจักรแต่มิให้ปรับเกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๐ ผู้ใดทำลายคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่สั่งการตามมาตรา ๕๖ วรรคสอง หรือทำให้คำสั่งดังกล่าวลบเลือน โดยมีเจตนามิให้เจ้าของพาหนะ ผู้ควบคุมพาหนะหรือผู้ที่ออกตั๋ว เอกสารหรือหลักฐานทราบถึงคำสั่งดังกล่าวของพนักงานเจ้าหน้าที่ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๔๑ คนต่างด้าวผู้ใดอยู่ในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือการอนุญาตสิ้นสุดหรือถูกเพิกถอน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปีหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๒ คนต่างด้าวผู้ใดหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตาม ขัดขืน หรือไม่ยอมรับทราบคำสั่งของรัฐมนตรี คณะกรรมการ อธิบดี หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายซึ่งสั่งการแก่คนต่างด้าวผู้นั้นตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

ถ้าคำสั่งตามวรรคหนึ่งเป็นคำสั่งให้กลับออกไปนอกราชอาณาจักรคนต่างด้าวผู้นั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี และปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๔๓ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วยเว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น

มาตรา ๘๔ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ นอกจากความผิดตาม มาตรา ๖๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ มาตรา ๗๑ และมาตรา ๘๒ วรรคสอง ให้มี คณะกรรมการเปรียบเทียบ ซึ่งประกอบด้วยอธิบดีกรมตำรวจหรือผู้แทน อธิบดีกรมอัยการ หรือผู้แทน และผู้บังคับการกองตรวจคนเข้าเมืองหรือผู้แทนเป็นกรรมการ มีอำนาจ เปรียบเทียบได้ และในการนี้คณะกรรมการเปรียบเทียบมีอำนาจมอบหมายให้พนักงาน สอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการเปรียบเทียบแทนได้ โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์ใน การเปรียบเทียบหรือเงื่อนไขประการใด ๆ ก็ได้ตามที่เห็นสมควร

เมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่า คดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๘๕ ให้ถือว่าคนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร เป็นการชั่วคราวอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นผู้ได้รับอนุญาตตาม พระราชบัญญัตินี้ แต่คงได้รับสิทธิและประโยชน์เพียงเท่าที่ปรากฏในหลักฐานการอนุญาตไว้ แล้วเท่านั้น

มาตรา ๘๖ ให้คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร เป็นการชั่วคราวและได้อาศัยถิ่นที่เรียบร้อยแล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แจ้งครั้งแรก ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๓๗ (๕) ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๘๗ ให้เจ้าบ้าน เจ้าของหรือผู้ครอบครองเคหสถาน หรือผู้จัดการ โรงแรมซึ่งรับคนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเข้าพักอาศัย อยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๓๘ ภายใน สามวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๘๘ ให้ถือว่าใบสำคัญถิ่นที่อยู่ที่ได้ออกตามกฎหมายว่าด้วย คนเข้าเมืองก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและที่ยังสมบูรณ์อยู่เป็นใบสำคัญถิ่นที่อยู่ที่ได้ ออกให้ตามพระราช บัญญัตินี้

มาตรา ๘๙ ให้ถือว่าหลักฐานการแจ้งออกนอกราชอาณาจักรเพื่อกลับ เข้ามาอีกซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำไว้ในใบสำคัญถิ่นที่อยู่ของคนต่างด้าวก่อนวันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นหลักฐานการแจ้งออกนอกราชอาณาจักร เพื่อกลับเข้ามาอีก ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๐ ให้ถือว่าคนต่างด้าวซึ่งถูกสั่งให้กักตัวไว้เพื่อรอการส่งกลับอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นผู้ซึ่งถูกสั่งให้กักตัวไว้เพื่อรอการส่งกลับตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๑ ให้ถือว่าคำร้องต่าง ๆ ของคนต่างด้าวที่ค้างพิจารณาอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นคำร้องที่ได้ยื่นตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๒ ให้บรรดากฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง หรือมติของคณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมืองตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๔๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๔๕๖ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีกฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง หรือมติของคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแทน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส. โทตระกิตย์

รองนายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียมและค่าทำการและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ^(๑)

“ค่าธรรมเนียม

(๑) การตรวจลงตราตามมาตรา ๑๒ (๑)	
ใช้ได้ครั้งเดียว	๒,๐๐๐ บาท
ใช้ได้หลายครั้ง	๑๐,๐๐๐ บาท
(๒) อุทธรณ์ตามมาตรา ๒๒ คนละ	๒,๐๐๐ บาท
(๓) คำขออนุญาตเพื่ออยู่ในราชอาณาจักร เป็นการชั่วคราวต่อไปตามมาตรา ๓๕ คนหนึ่ง ครั้งละ	๒,๐๐๐ บาท
(๔) อุทธรณ์ตามมาตรา ๓๖ คนละ	๒,๐๐๐ บาท
(๕) คำขออนุญาตเพื่อกลับเข้ามาใน ราชอาณาจักรอีกตามมาตรา ๓๕ คนหนึ่ง ใช้ได้ครั้งเดียว	๒,๐๐๐ บาท
ใช้ได้หลายครั้งภายในระยะเวลาที่ยังเหลืออยู่	๕,๐๐๐ บาท
(๖) คำขออนุญาตเพื่อมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ตามมาตรา ๔๕ คนละ	๘,๐๐๐ บาท
(๗) ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ตามมาตรา ๔๗ หรือ มาตรา ๕๑ ฉบับละ	๒๐๐,๐๐๐ บาท
ในกรณีที่ผู้ขอใบสำคัญถิ่นที่อยู่เป็นคู่สมรส หรือบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะของคนต่างด้าว ที่มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร หรือของบุคคล ที่มีสัญชาติไทย ฉบับละ	๑๐๐,๐๐๐ บาท
(๘) หลักฐานการแจ้งออกไปนอกราชอาณาจักร เพื่อกลับเข้ามาอีกตามมาตรา ๕๐ (๑) คนละ	๒,๐๐๐ บาท
(๙) ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ตามมาตรา ๕๐ (๒) ฉบับละ	๒๐,๐๐๐ บาท
(๑๐) เอกสารที่ออกให้ตามมาตรา ๕๒ ฉบับละ	๒,๐๐๐ บาท
(๑๑) คำขอเพื่อขอพิสูจน์สัญชาติต่อพนักงาน เจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๗ คนละ	๘๐๐ บาท”

^(๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๕๒

ค่าทำการและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ

- (๑) การตรวจพาหนะนอกเวลาราชการ ถ้าพาหนะ
ไม่มีคนโดยสาร พาหนะหนึ่ง ครั้งละไม่เกิน ๒๐๐ บาท
ถ้ามีคนโดยสาร ให้คิดเพิ่มขึ้น
ตามรายตัวคนโดยสาร คนละไม่เกิน ๑๐ บาท
- (๒) การตรวจพาหนะ ณ ท่อน
นอกจากที่อธิบดีประกาศ
กำหนดตามมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง
พาหนะหนึ่ง วันละไม่เกิน ๒๐๐ บาท
- (๓) การรอกอยเพื่อตรวจพาหนะ
อันมิใช่ความผิดของพนักงาน
เจ้าหน้าที่ วันละไม่เกิน ๒๐๐ บาท
- (๔) การไปนอกสถานที่ทำการ
เพื่อควบคุมพาหนะ พาหนะหนึ่ง
วันละไม่เกิน ๒๐๐ บาท

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากใน
ปัจจุบัน คนต่างด้าวซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรได้ทวีจำนวนมากขึ้นตามลำดับ
พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๔๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
คนเข้าเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๕๖ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว และ
มีบทบัญญัติต่างๆ ที่ไม่ทันสมัยและไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน สมควร
ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองเสียใหม่ ทั้งนี้ เพื่อความมั่นคงของประเทศ
และเพื่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(W.F. 1000000)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง

W. J. 1855

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ มาตรา ๒๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๘ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ และมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้กำหนดค่าธรรมเนียมดังต่อไปนี้

- (๑) อรรถรณตามมาตร๓ ๒๒ คนละ ๕๐๐ บาท
- (๒) คำขออนุญาตเพื่อยู่ในราชอาณาจักร
เป็นการชั่วคราวต่อไปตามมาตร๓ ๓๕
คนหนึ่ง ครึ่งละ ๓๐๐ บาท
- (๓) อรรถรณตามมาตร๓ ๓๖ คนละ ๕๐๐ บาท
- (๔) คำขออนุญาตเพื่อกลับเข้ามาใน
ราชอาณาจักรอีก สำหรับการ
กลับครึ่งหนึ่งตามมาตร๓ ๓๕
คนหนึ่ง ครึ่งละ ๓๐๐ บาท

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๒๐

ราชกิจจานุเบกษา

๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๓

(๕) คำขออนุญาตเพิ่มที่ดินที่อยู่ใน

ราชอาณาจักรตามมาตรา ๔๕ คนละ ๑,๐๐๐ บาท

(๖) ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ตามมาตรา ๔๗

ฉบับละ ๕๐,๐๐๐ บาท

ในกรณีที่ผู้ขอใบสำคัญถิ่นที่อยู่เป็นคู่สมรส

หรือบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะของคนต่างด้าว

ที่มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรหรือของบุคคล

ซึ่งมีสัญชาติไทย

ฉบับละ ๑๕,๐๐๐ บาท

ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ตาม

มาตรา ๕๑

ฉบับละ ๑๕,๐๐๐ บาท

(๗) หลักฐานการแจ้งออกไปนอกราชอาณาจักร

เพื่อกลับเข้ามาอีกตามมาตรา ๕๐ (๑)

คนละ ๓๐๐ บาท

(๘) ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ตามมาตรา ๕๐ (๒)

ฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท

(๙) เอกสารที่ออกให้ตามมาตรา ๕๒

ฉบับละ ๔๐๐ บาท

(๑๐) คำขอเพื่อขอพิสูจน์สัญชาติ

ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๑

คนละ ๑๐ บาท

ข้อ ๒ ให้กำหนดค่าทำการและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ตามมาตรา ๓๓
ดังต่อไปนี้

เล่ม ๕๖ ตอนที่ ๒๐

ราชกิจจานุเบกษา

๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๓

- (๑) การตรวจเรือเดินทะเลที่มีขนาดตั้งแต่
ห้าร้อยตันรียสเตอร์ขึ้นไป นอก
เวลาราชการ ถ้าไม่มีคนโดยสาร
พาหนะหนึ่งให้เสีย ๒๐๐ บาท
ถ้ามีคนโดยสารให้คิดเพิ่มขึ้น
ตามรายตัวคนโดยสาร คนละ ๑๐ บาท
- (๒) การตรวจเรือเดินทะเลหรือเรือใบ
ที่มีขนาดตั้งแต่หนึ่งร้อยรียสเตอร์
ขึ้นไป แต่ไม่ถึงห้าร้อยรียสเตอร์
นอกเวลาราชการ
ถ้าไม่มีคนโดยสาร พาหนะหนึ่ง
ให้เสีย ๑๐๐ บาท
ถ้ามีคนโดยสารให้คิดเพิ่มขึ้น
ตามรายตัวคนโดยสาร คนละ ๑๐ บาท
- (๓) การตรวจเรือยนต์ เรือกลไฟ รวมทั้ง
เรือพ่วงที่ถูกลากจูงโดยเรือยนต์หรือ
เรือกลไฟ นอกจาก (๑) หรือ (๒)
นอกเวลาราชการ
ถ้าไม่มีคนโดยสาร พาหนะหนึ่ง
ให้เสีย ๒๐ บาท
ถ้ามีคนโดยสารให้คิดเพิ่มขึ้น
ตามรายตัวคนโดยสาร คนละ ๓ บาท

(๔) การตรวจพาหนะทางอากาศ

นอกเวลาราชการ

ถ้าไม่มีคนโดยสาร พาหนะหนึ่ง

ให้เสีย

ครึ่งละ ๒๐๐ บาท

ถ้ามีคนโดยสารให้คิดเพิ่มขึ้น

ตามรายตัวคนโดยสาร

คนละ ๑๐ บาท

(๕) การตรวจรถยนต์ รถไฟที่เดินทาง

ผ่านเข้ามาใน หรือออกไปนอก

ราชอาณาจักร นอกเวลาราชการ

ถ้าไม่มีคนโดยสาร พาหนะหนึ่ง

ให้เสีย

ครึ่งละ ๒๕ บาท

ถ้ามีคนโดยสารให้คิดเพิ่มขึ้น

ตามรายตัวคนโดยสาร

คนละ ๕ บาท

(๖) การตรวจพาหนะทางบกอื่น

นอกเวลาราชการ

ถ้าไม่มีคนโดยสาร พาหนะหนึ่ง

ให้เสีย

ครึ่งละ ๑๐ บาท

ถ้ามีคนโดยสารให้คิดเพิ่มขึ้น

ตามรายตัวคนโดยสาร

คนละ ๓ บาท

(๗) การตรวจพาหนะ ณ ที่อื่น นอกจาก

ที่อธิบดีประกาศกำหนดตามมาตรา

๒๖ วรรคหนึ่ง พาหนะหนึ่ง

ให้เสีย

วันละ ๒๐๐ บาท

(๔) การรอคอยเพื่อตรวจพาหนะใน

(๑)(๒)(๓)(๔)(๕) และ (๖)

อันมิใช่ความผิดของพนักงาน

เจ้าหน้าที่

วันละ ๒๐๐ บาท

(๕) การไปนอกสถานที่ทำการเพื่อ

ควบคุมพาหนะ พาหนะหนึ่ง

ให้เสีย

วันละ ๒๐๐ บาท

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๓

พลเอก เล็ก แนวมาลี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

เล่ม ๙๗ ตอนที่ ๒๐ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๓

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรา ๒๒ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๘ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๗ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ และมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ บัญญัติให้ผู้อยู่ที่ ผู้ขออนุญาต ผู้ขอรับใบสำคัญถิ่นที่อยู่ ผู้ขอหลักฐานการแจ้งออกไปนอกราชอาณาจักรเพื่อกลับเข้ามาอีก ผู้ขอใบแทนหรือเปลี่ยนใบสำคัญถิ่นที่อยู่ และผู้ขอพิสูจน์สัญชาติ ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง และมาตรา ๓๓ บัญญัติให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะเสียเงินค่าทำการและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง

พ.ศ. ๒๕๒๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้กำหนดค่าธรรมเนียมสำหรับคนต่างด้าวซึ่งเป็นคนญวนอพยพที่รัฐมนตรี โดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรี อนุญาตให้เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา ๑๑ ดังต่อไปนี้

- (๑) ค่าขออนุญาตเพื่อยื่นถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา ๔๕ คนละ ๑,๐๐๐ บาท
- (๒) ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ตามมาตรา ๔๖ ฉบับละ ๑๕,๐๐๐ บาท
ในกรณีที่ผู้ขอใบสำคัญถิ่นที่อยู่ใน
เป็นคู่สมรสหรือบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ

นิติภาวะของคนผู้นอพอพพท์ได้รับ

อนุญาตให้เข้ามาอยู่ใน

ราชอาณาจักรและขอรับหรือ

ได้รับใบสำคัญถิ่นที่อยู่แล้ว

ฉบับละ ๔,๕๐๐ บาท

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๒๘

พลเอก สิริธิ จิโรจน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากรัฐบาล
มีนโยบายจะให้คนต่างด้าวซึ่งเป็นคนผู้นอพอพพท์ที่ประพฤติดนเป็นคนดี มีคุณสมบัติ
ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยอนุมัติของ
คณะรัฐมนตรีอนุญาตให้เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราช
บัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ เสียค่าธรรมเนียมการยื่นคำขออนุญาตเพื่อมี
ถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา ๔๕ และค่าธรรมเนียมใบสำคัญถิ่นที่อยู่ตาม
มาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ในอัตราที่ต่ำกว่าอัตราที่กำหนดไว้สำหรับ
คนต่างด้าวทั่วไป จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๓๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง

พ.ศ. ๒๕๒๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ มาตรา ๑๒ (๔) และมาตรา ๔๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๒๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒

ข้อ ๒ โรคตามมาตรา ๑๒ (๔) คือ

- (๑) โรคเรื้อน
- (๒) วัณโรคในระยะอันตราย
- (๓) โรคเท้าช้างในระยะที่ปรากฏอาการเป็นที่รังเกียจแก่สังคม
- (๔) โรคยาเสพติดให้โทษ
- (๕) โรคซิฟิลิสในระยะที่ ๓

ข้อ ๓ โรคตามมาตรา ๔๔ (๒) คือ

- (๑) โรคเรื้อน
- (๒) วัณโรคในระยะอันตราย
- (๓) โรคเท้าช้าง
- (๔) โรคยาเสพติดให้โทษ

- (๕) โรคพิษสุราเรื้อรัง
(๖) โรคซิฟิลิสในระยะที่ ๓

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๕

พลเอก อีสระพงศ์ หนูนภักดี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากปัจจุบันสถานการณ์เกี่ยวกับโรคเอดส์ได้เปลี่ยนแปลงไปมาก จนกระทั่งการสกัดกั้นคนต่างด้าวที่ติดเชื้อหรือป่วยด้วยโรคเอดส์มิให้เข้ามาในราชอาณาจักรหรือเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร จะไม่มีผลต่อการป้องกันการแพร่กระจายของโรคดังกล่าวในประเทศอีกต่อไป สมควรยกเลิกการกำหนดให้โรคเอดส์เป็นโรคที่ต้องห้ามมิให้คนต่างด้าวซึ่งเป็นโรคดังกล่าวเข้ามาในราชอาณาจักรหรือเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ตามมาตรา ๑๒ (๔) และมาตรา ๔๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๕ (พ.ศ. ๒๕๓๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง

พ.ศ. ๒๕๒๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้กำหนดค่าธรรมเนียมสำหรับคนต่างด้าว ซึ่งเป็นอดีตทหารจีนคณะชาติและจีนฮ่ออพยพพลเรือนที่รัฐมนตรีโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีอนุญาตให้เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักร ตามมาตรา ๑๗ ดังต่อไปนี้

(๑) ค่าขออนุญาตเพื่อมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ตามมาตรา ๔๕ คนละ ๑,๐๐๐ บาท

(๒) ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ตามมาตรา ๔๗ ฉบับละ ๑๕,๐๐๐ บาท

ในกรณีที่ผู้ขอใบสำคัญถิ่นที่อยู่เป็นคู่สมรสหรือบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะของอดีตทหารจีนคณะชาติและจีนฮ่ออพยพพลเรือนที่ได้รับอนุญาตให้เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรและขอรับหรือได้รับใบสำคัญถิ่นที่อยู่แล้ว

ฉบับละ ๔,๕๐๐ บาท

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๕

พลตำรวจเอก เกา สารสิน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายที่จะให้คนต่างด้าว ซึ่งเป็น
อดีตทหารจีนคณะชาติและจีนฮ่ออพยพพลเรือนที่ประพฤติดนเป็นคนดี มีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่กำหนดไว้
ในการที่จะให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีอนุญาต
ให้เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ เสียค่าธรรมเนียมการ
ขึ้นค่าของอนุญาตเพื่อมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา ๔๕ และค่าธรรมเนียมใบสำคัญถิ่นที่อยู่ตามมาตรา ๔๗
แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ในอัตราที่ต่ำกว่าอัตราที่กำหนดไว้สำหรับคนต่างด้าวทั่วไป จึงจำเป็นต้องออกกฎ
กระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๗ (พ.ศ. ๒๕๓๗)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง

พ.ศ. ๒๕๒๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ มาตรา ๔๕ วรรคสาม และมาตรา ๔๗ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้กำหนดค่าธรรมเนียมสำหรับคนต่างด้าวซึ่งเป็นผู้ร่วมพัฒนาชาติไทย (อดีตโจรคอมมิวนิสต์มลายา) และไทยลี้ภัย ที่รัฐมนตรีโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีอนุญาตให้เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา ๑๗ ดังต่อไปนี้

(๑) ค่าขออนุญาตเพื่อมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร

ตามมาตรา ๔๕

คนละ ๑,๐๐๐ บาท

(๒) ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ตามมาตรา ๔๗

ฉบับละ ๑๕,๐๐๐ บาท

ในกรณีผู้ขอใบสำคัญถิ่นที่อยู่เป็น

คู่สมรสหรือบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ

ของผู้ร่วมพัฒนาชาติไทย (อดีตโจร

คอมมิวนิสต์มลายา) และไทยลี้ภัย ที่ได้

รับอนุญาตให้เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักร

และขอรับหรือได้รับใบสำคัญถิ่นที่อยู่แล้ว

ฉบับละ ๔,๕๐๐ บาท

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๗

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายที่จะให้คนต่างด้าวซึ่งเป็น
ผู้ร่วมพัฒนาชาติไทย (อดีตโจรคอมมิวนิสต์มลายา) และไทยลี้ภัย ที่ประพฤติดนเป็นกบฏ มีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่
กำหนดไว้ในกฎกระทรวงฉบับนี้ เพื่อให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรี
อนุญาตให้เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ เสียค่าธรรมเนียม
การยื่นคำขออนุญาตเพื่อมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา ๔๕ และค่าธรรมเนียมใบสำคัญถิ่นที่อยู่ตามมาตรา ๔๗
แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ในอัตราที่ต่ำกว่าอัตราที่กำหนดไว้สำหรับคนต่างด้าวทั่วไป จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒๗ (พ.ศ. ๒๕๕๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง

พ.ศ. ๒๕๒๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ มาตรา ๒๒ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๘ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๗ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ และมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ และมาตรา ๑๒ (๑) วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๓ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๖ (พ.ศ. ๒๕๕๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑ ให้กำหนดอัตราค่าธรรมเนียม ดังต่อไปนี้

(๑) การตรวจลงตราตามมาตรา ๑๒ (๑)

(ก) ประเภทคนเดินทางผ่านราชอาณาจักร	ครั้งละ	๘๐๐ บาท
(ข) ประเภทนักท่องเที่ยว	ครั้งละ	๑,๐๐๐ บาท

- (ค) ประเภทคนอยู่ชั่วคราว
- ใช้ได้ครั้งเดียว ๒,๐๐๐ บาท
 - ใช้ได้หลายครั้งภายในหนึ่งปี ๕,๐๐๐ บาท
 - ใช้ได้หลายครั้งภายในสามปี สำหรับบุคคลซึ่งมีหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางของสมาชิกกลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจเอเชีย-แปซิฟิก ซึ่งเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อประกอบธุรกิจ ๕,๐๐๐ บาท
- (ง) ประเภทคนเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา ๔๑ ครั้งละ ๑,๕๐๐ บาท
- (จ) ประเภทคนเข้าเมืองนอกกำหนดจำนวนคนต่างด้าวซึ่งจะเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรเป็นรายปี
- ใช้ได้ครั้งเดียว ๑,๕๐๐ บาท
 - ใช้ได้หลายครั้งภายในหนึ่งปี ๓,๘๐๐ บาท
- (๒) อุทธรณ์ตามมาตรา ๒๒ คนละ ๑,๕๐๐ บาท
- (๓) คำขออนุญาตเพื่ออยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวต่อไปตามมาตรา ๓๕ คนหนึ่ง ครั้งละ ๑,๕๐๐ บาท
- (๔) อุทธรณ์ตามมาตรา ๓๖ คนละ ๑,๕๐๐ บาท
- (๕) คำขออนุญาตเพื่อกลับเข้ามาในราชอาณาจักรอีกตามมาตรา ๓๕
- คนหนึ่งใช้ได้ครั้งเดียว ๑,๐๐๐ บาท
 - คนหนึ่งใช้ได้หลายครั้งภายในระยะเวลาที่ยังเหลืออยู่ ๓,๘๐๐ บาท
- (๖) คำขออนุญาตเพื่อมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา ๔๕ คนละ ๗,๖๐๐ บาท
- (๗) ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ตามมาตรา ๔๗ หรือมาตรา ๕๑
- (ก) ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ตามมาตรา ๔๗ ฉบับละ ๑๕๑,๔๐๐ บาท
- ในกรณีที่ผู้ขอใบสำคัญถิ่นที่อยู่เป็นคู่สมรสหรือบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะของคนต่างด้าวที่มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรหรือของบุคคลซึ่งมีสัญชาติไทย
- (ข) ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ตามมาตรา ๕๑ ฉบับละ ๕๕,๗๐๐ บาท

(๘) หลักฐานการแจ้งออกไปนอกราชอาณาจักร		
เพื่อกลับเข้ามาอีกตามมาตรา ๕๐ (๑)	คนละ	๑,๕๐๐ บาท
(๙) ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ตามมาตรา ๕๐ (๒)	ฉบับละ	๑๕,๐๐๐ บาท
(๑๐) เอกสารที่ออกให้ตามมาตรา ๕๒	ฉบับละ	๑,๕๐๐ บาท
(๑๑) ค่าขอเพื่อพิสูจน์สัญชาติต่อพนักงานเจ้าหน้าที่		
ตามมาตรา ๕๗	คนละ	๘๐๐ บาท”
ข้อ ๒ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป		

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๖
วันพฤหัสบดี มหาวชิราลงกรณ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้แก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการเข้าเมืองตามบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมและค่าทำการ และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ท้ายพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ ประกอบกับอัตราค่าธรรมเนียมที่กำหนดในกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ และกฎกระทรวงฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม ยังไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมดังกล่าวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒๘ (พ.ศ. ๒๕๔๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ และมาตรา ๑๒ (๑) วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๓ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความใน (๑) (ค) ของข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๓ (พ.ศ. ๒๕๔๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ค) ประเภทคนอยู่ชั่วคราว

- ใช้ได้ครั้งเดียว ๒,๐๐๐ บาท
- ใช้ได้หลายครั้งภายในหนึ่งปี ๕,๐๐๐ บาท
- ใช้ได้หลายครั้งภายในสามปี สำหรับบุคคล

ซึ่งมีหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทน

หนังสือเดินทางของสมาชิกกลุ่มความร่วมมือ

ทางเศรษฐกิจเอเชีย - แปซิฟิก ซึ่งเดินทางเข้ามา

- ในราชอาณาจักรเพื่อประกอบธุรกิจ ๕,๐๐๐ บาท
- ใช้ได้หลายครั้งภายในสามปี สำหรับบุคคล
ซึ่งเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร
เพื่อประกอบธุรกิจ ๑๐,๐๐๐ บาท”

ข้อ ๒ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๕
พลอากาศเอก คงศักดิ์ วันทนา
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันมีบุคคลเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อประกอบธุรกิจ และต้องเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรหลายครั้งภายในสามปี เพื่ออำนวยความสะดวกแก่บุคคลดังกล่าว สมควรกำหนดค่าธรรมเนียมการตรวจลงตราประเภทคนอยู่ชั่วคราวชนิดใช้ได้หลายครั้งภายในเวลาสามปี จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๓๐ (พ.ศ. ๒๕๕๙)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๘๗/๒๕๕๗ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติม ผู้รักษาการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานตำรวจ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗ และมาตรา ๑๒ (๑) วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๓ นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความใน (ข) ของ (๑) ในข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๙ (พ.ศ. ๒๕๕๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ข) ประเภทนักท่องเที่ยว

- ใช้ได้ครั้งเดียว สำหรับกรณียื่นขอรับ

การตรวจลงตรา ณ สถานทูต

หรือสถานกงสุลไทย

๑,๐๐๐ บาท

- ใช้ได้ครั้งเดียว สำหรับกรณียื่นขอรับ
การตรวจลงตรา ณ ช่องทางอนุญาต
ของด่านตรวจคนเข้าเมือง ๒,๐๐๐ บาท
- ใช้ได้หลายครั้งภายในหกเดือน ๕,๐๐๐ บาท”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันอัตราค่าธรรมเนียมการตรวจลงตราประเภทนักท่องเที่ยวชนิดใช้ได้ครั้งเดียว ไม่ว่าจะเป็นการยื่นขอรับการตรวจลงตราก่อนการเดินทาง ณ สถานทูตหรือสถานกงสุลไทย หรือการยื่นขอรับการตรวจลงตราเมื่อเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร ณ ช่องทางอนุญาตของด่านตรวจคนเข้าเมือง มีการกำหนดไว้ในอัตราเดียวกัน จึงมีคนที่ต่างด้าวซึ่งประสงค์จะเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเพื่อการท่องเที่ยวเป็นเวลาไม่เกินสิบห้าวัน เลือกที่จะเดินทางเข้ามาขอรับการตรวจลงตรา ณ ช่องทางอนุญาตของด่านตรวจคนเข้าเมืองเป็นจำนวนมาก ส่งผลให้การตรวจลงตราเกิดความล่าช้า และกระทบต่อการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบและคัดกรองคนต่างด้าวที่จะเข้ามาในราชอาณาจักร ดังนั้น เพื่อให้การตรวจสอบและการคัดกรองคนต่างด้าวที่จะเข้ามาในราชอาณาจักรมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สมควรแก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมการตรวจลงตราประเภทนักท่องเที่ยวชนิดใช้ได้ครั้งเดียวสำหรับการยื่นขอรับการตรวจลงตรา ณ ช่องทางอนุญาตของด่านตรวจคนเข้าเมือง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการตรวจ การยกเว้น
และการเปลี่ยนประเภทการตรวจลงตรา

พ.ศ. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ มาตรา ๑๒ (๑) วรรคสอง และมาตรา ๓๔ (๑๕) แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๒๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒

(๒) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๒๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒

(๓) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๒๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒

(๔) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๓๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒

(๕) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๖ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒

(๖) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๕ (พ.ศ. ๒๕๓๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒

(๗) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๒ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒

(๘) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒

ข้อ ๒ การตรวจลงตราหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางตามมาตรา ๑๒ (๑) วรรคสอง มี ๘ ประเภท คือ

(๑) ประเภททูต

(๒) ประเภทราชการ

(๓) ประเภทคนอยู่ชั่วคราว

(๔) ประเภทนักท่องเที่ยว

(๕) ประเภทคนเดินทางผ่านราชอาณาจักร

(๖) ประเภทคนเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา ๔๑

(๗) ประเภทคนเข้าเมืองนอกกำหนดจำนวนคนต่างด้าวซึ่งจะเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร เป็นรายปี

(๘) ประเภทอัยยาศัยไมตรี

ข้อ ๓ การตรวจลงตราประเภททูต ให้จำกัดเฉพาะการขอรับการตรวจลงตราเข้ามาในราชอาณาจักร เป็นการชั่วคราวเพื่อปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) การปฏิบัติหน้าที่ทางทูตหรือกงสุล

(๒) การปฏิบัติหน้าที่ทางราชการ

ทั้งนี้ ให้ผู้ถือหนังสือเดินทางทูตหรือหนังสือเดินทางสหประชาชาติที่เทียบเท่าหนังสือเดินทางทูต ยื่นขอรับการตรวจลงตราต่อสถานทูตหรือสถานกงสุลไทย พร้อมกับหนังสือขอรับการตรวจลงตรา สำหรับผู้นั้นจากกระทรวงการต่างประเทศ สถานทูตหรือสถานกงสุลของประเทศผู้ถือหนังสือเดินทางทูต หรือองค์การหรือหน่วยงานสหประชาชาติ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๔ การตรวจลงตราประเภทราชการ ให้จำกัดเฉพาะการขอรับการตรวจลงตราเข้ามา ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเพื่อการปฏิบัติหน้าที่ทางราชการ โดยผู้ถือหนังสือเดินทางราชการ หรือหนังสือเดินทางสหประชาชาติที่เทียบเท่าหนังสือเดินทางราชการต้องยื่นขอรับการตรวจลงตรา

ต่อสถานทูตหรือสถานกงสุลไทย พร้อมกับหนังสือขอรับการตรวจลงตราสำหรับผู้นั้นจากกระทรวงการต่างประเทศ สถานทูตหรือสถานกงสุลของประเทศผู้ถือหนังสือเดินทางราชการ หรือองค์การหรือหน่วยงานสหประชาชาติ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๕ การตรวจลงตราประเภทคนอยู่ชั่วคราว ให้จำกัดเฉพาะการขอรับการตรวจลงตราเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเพื่อปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) การปฏิบัติหน้าที่ทางราชการ
- (๒) ธุรกิจ
- (๓) การลงทุนที่ได้รับความเห็นชอบจากกระทรวง ทบวง กรม ที่เกี่ยวข้อง
- (๔) การลงทุนหรือการอื่นที่เกี่ยวกับการลงทุนภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน
- (๕) การศึกษาหรือดูงาน
- (๖) การปฏิบัติหน้าที่สื่อมวลชน
- (๗) การเผยแพร่ศาสนาที่ได้รับความเห็นชอบจากกระทรวง ทบวง กรม ที่เกี่ยวข้อง
- (๘) การค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์หรือฝึกสอนในสถาบันการค้นคว้าหรือสถาบันการศึกษา

ในราชอาณาจักร

- (๙) การปฏิบัติงานด้านช่างฝีมือหรือผู้เชี่ยวชาญ
- (๑๐) การอื่นตามที่กำหนดในข้อ ๑๔

ทั้งนี้ ให้ผู้ถือหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางยื่นขอรับการตรวจลงตราต่อสถานทูต สถานกงสุลไทย หรือสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๖ การตรวจลงตราประเภทนักท่องเที่ยว ให้จำกัดเฉพาะการขอรับการตรวจลงตราเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเพื่อการท่องเที่ยว โดยผู้ถือหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางต้องยื่นขอรับการตรวจลงตราต่อสถานทูตหรือสถานกงสุลไทย

ในกรณีที่เป็นการเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อการท่องเที่ยวไม่เกินสิบห้าวัน หากผู้เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นผู้มีสัญชาติของประเทศที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี และมีสัญชาติของประเทศที่ออกหนังสือเดินทางหรือเอกสารที่ใช้แทนหนังสือเดินทางและมีตัวหรือเอกสารที่ใช้เดินทางซึ่งชำระค่าโดยสารครบถ้วนแล้ว สำหรับใช้เดินทางกลับออกไปนอกราชอาณาจักรภายในกำหนดเวลาไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร ผู้เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรดังกล่าวจะยื่นขอรับการตรวจลงตราต่อพนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ณ ช่องทางอนุญาตของด่านตรวจคนเข้าเมืองตามที่รัฐมนตรีกำหนดก็ได้

ข้อ ๗ การตรวจลงตราประเภทคนเดินทางผ่านราชอาณาจักร ให้จำกัดเฉพาะการขอรับการตรวจลงตราเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเพื่อปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) การเล่นกีฬา
- (๒) การเดินทางผ่านราชอาณาจักร
- (๓) การเป็นผู้ควบคุมพาหนะหรือคนประจำพาหนะที่เข้ามายังท่า สถานี หรือท้องที่ในราชอาณาจักร

ทั้งนี้ ให้ผู้ถือหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางยื่นขอรับการตรวจลงตราต่อสถานทูตหรือสถานกงสุลไทย

ข้อ ๘ การตรวจลงตราประเภทคนเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ให้จำกัดเฉพาะการขอรับการตรวจลงตราเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อการเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา ๔๑ โดยผู้ถือหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางต้องยื่นขอรับการตรวจลงตราต่อสถานทูตหรือสถานกงสุลไทย

ข้อ ๙ การตรวจลงตราประเภทคนเข้าเมืองนอกกำหนดจำนวนคนต่างด้าวซึ่งจะเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรเป็นรายปี ให้จำกัดเฉพาะการขอรับการตรวจลงตราเพื่อกลับเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรโดยผู้ถือหนังสือเดินทางต้องยื่นขอรับการตรวจลงตราต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองพร้อมกับใบสำคัญถิ่นที่อยู่ในที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำหลักฐานการแจ้งออกไปนอกราชอาณาจักรเพื่อกลับเข้ามาอีกตามมาตรา ๕๐

ข้อ ๑๐ การตรวจลงตราประเภทอัยยาศัยไมตรี ให้จำกัดเฉพาะการขอรับการตรวจลงตราเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเพื่อปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) การขอรับการตรวจลงตราของผู้ถือหนังสือเดินทางทูต หรือหนังสือเดินทางราชการ หรือหนังสือเดินทางสหประชาชาติที่เทียบเท่าหนังสือเดินทางทูต หรือหนังสือเดินทางราชการเพื่อการอื่นนอกจากที่ระบุในข้อ ๓ (๑) หรือ (๒) หรือข้อ ๔

(๒) การขอรับการตรวจลงตราของผู้ถือหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางนอกจากกรณีตาม (๑) ซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรในฐานะเป็นพระราชอาคันตุกะ ราชอาคันตุกะแขกของรัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐ

ทั้งนี้ ให้ผู้ถือหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางยื่นขอรับการตรวจลงตราต่อสถานทูตหรือสถานกงสุลไทย

ข้อ ๑๑ ให้สถานทูตหรือสถานกงสุลไทยมีอำนาจตรวจลงตราตามข้อ ๒ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๘)

ให้สถานทูตหรือสถานกงสุลไทยมีอำนาจตรวจลงตราตามข้อ ๒ (๖) เมื่อผู้ยื่นขอรับการตรวจลงตราได้รับอนุญาตให้เข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรจากคณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมืองโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองมีอำนาจตรวจลงตราตามข้อ ๒ (๓) สำหรับคนต่างด้าวที่ได้รับการยกเว้นการตรวจลงตราตามข้อ ๑๓ ที่มีใช้ผู้ถือหนังสือเดินทางประเภททูตหรือประเภทราชการ ซึ่งประสงค์จะอยู่ในราชอาณาจักรต่อไปเป็นการชั่วคราวเพื่อปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามข้อ ๕

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองมีอำนาจตรวจลงตราตามข้อ ๒ (๔) และ (๗)

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองมีอำนาจเปลี่ยนประเภทการตรวจลงตราหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางจากประเภทนักท่องเที่ยวตามข้อ ๒ (๔) หรือประเภทคนเดินทางผ่านราชอาณาจักรตามข้อ ๒ (๕) ให้เป็นประเภทคนอยู่ชั่วคราวตามข้อ ๒ (๓) ได้

ให้กระทรวงการต่างประเทศมีอำนาจเปลี่ยนประเภทการตรวจลงตราหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางจากประเภทอื่นใดตามข้อ ๒ ให้เป็นประเภททูตตามข้อ ๒ (๑) ประเภทราชการตามข้อ ๒ (๒) หรือประเภทอภัยภัยไมตรีตามข้อ ๒ (๘) ได้

หลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจและการเปลี่ยนประเภทการตรวจลงตราให้เป็นไปตามระเบียบที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือปลัดกระทรวงการต่างประเทศ แล้วแต่กรณี กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมือง

ข้อ ๑๒ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองมีอำนาจเปลี่ยนประเภทการตรวจลงตราหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางจากประเภทนักท่องเที่ยวตามข้อ ๒ (๔) เป็นประเภทคนอยู่ชั่วคราวตามข้อ ๒ (๓) ให้แก่คนต่างด้าวซึ่งเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการจัดตั้งสำนักงานผู้แทนของนิติบุคคลต่างประเทศในธุรกิจการค้าระหว่างประเทศในประเทศไทยหรือประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการจัดตั้งสำนักงานภูมิภาคของบริษัทข้ามชาติในประเทศไทยได้ โดยการประกอบธุรกิจดังกล่าวจะต้องได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจตามกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว จากกรมทะเบียนการค้า กระทรวงพาณิชย์ แล้ว

ข้อ ๑๓ การยกเว้นการตรวจลงตราตามมาตรา ๑๒ (๑) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้ถือหนังสือเดินทางของประเทศที่รัฐบาลของประเทศนั้นได้ทำความตกลงไว้กับรัฐบาลไทย
- (๒) ผู้ถือหนังสือเดินทางซึ่งเดินทางมาจากประเทศที่ไม่มีสถานทูตหรือสถานกงสุลไทยตั้งอยู่ ตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี
- (๓) ผู้ถือหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักร เป็นการชั่วคราวเพื่อการท่องเที่ยวภายใต้เงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(ก) มีสัญชาติของประเทศที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี และมีสัญชาติของประเทศที่ออกหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางนั้น

(ข) เข้ามาในราชอาณาจักรโดยพาหนะขนส่งคนโดยสารประเภทเครื่องบินหรือเรือเดินทะเล ที่มีขนาดตั้งแต่ห้าร้อยตันรียีสเตอร์ขึ้นไป หรือตามช่องทางอนุญาตของด่านตรวจคนเข้าเมือง หรือ ด่านพรมแดนที่เป็นเขตติดต่อกับประเทศมาเลเซีย หรือตามช่องทางอนุญาตของด่านตรวจคนเข้าเมืองอื่น ตามที่รัฐมนตรีกำหนด และ

(ค) ถ้าเข้ามาในราชอาณาจักรโดยพาหนะขนส่งคนโดยสารประเภทเครื่องบิน เรือเดินทะเล รถไฟ รถขนส่งคนโดยสาร รถยนต์รับจ้าง รถยนต์บริการทัศนาจร หรือรถจักรยานยนต์รับจ้าง ต้องมี

๑) ตั๋วหรือเอกสารที่ใช้เดินทางอย่างใดอย่างหนึ่งของเจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะที่ชำระค่าโดยสารครบถ้วนแล้ว สำหรับใช้เดินทางกลับออกไปนอกราชอาณาจักรได้ภายใน กำหนดเวลาตามวรรคสอง หรือ

๒) เอกสารหลักฐานของเจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะแสดงการจองที่นั่ง ในพาหนะที่ชำระค่าโดยสารครบถ้วนแล้ว สำหรับใช้เดินทางกลับออกไปนอกราชอาณาจักรได้ภายใน กำหนดเวลาตามวรรคสอง

ทั้งนี้ เว้นแต่บุคคลซึ่งมีสัญชาติมาเลเซียหรือบุคคลซึ่งมีสัญชาติอื่นตามที่รัฐมนตรี กำหนด ซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรโดยพาหนะขนส่งคนโดยสารประเภทรถขนส่งคนโดยสาร รถยนต์รับจ้าง รถยนต์บริการทัศนาจร หรือรถจักรยานยนต์รับจ้าง ตามช่องทางอนุญาตของด่านตรวจคนเข้าเมืองหรือ ด่านพรมแดนที่เป็นเขตติดต่อกับประเทศมาเลเซีย ไม่ต้องมีตั๋วหรือเอกสารตาม ๑) หรือ ๒) หรือ

(๔) ผู้ถือหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักร เป็นการชั่วคราวเพื่อการประชุมหรือการแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศ ซึ่งรัฐบาลไทยเป็นเจ้าภาพหรือที่ได้รับความเห็นชอบจากกระทรวง ทบวง กรมที่เกี่ยวข้อง

ผู้ซึ่งได้รับการยกเว้นการตรวจลงตราตาม (๒) (๓) หรือ (๔) ให้อยู่ในราชอาณาจักรได้ ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร

ข้อ ๑๔ ให้กำหนดการสำหรับคนต่างด้าวซึ่งจะเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวได้ตามมาตรา ๓๔ (๑๕) ดังต่อไปนี้

(๑) การปฏิบัติหน้าที่หรือภารกิจในครอบครัวของคนต่างด้าวซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๓๔ (๑) (๒) (๕) (๖) (๗) (๑๐) (๑๑) (๑๒) (๑๓) และ (๑๔) โดยเป็นบิดา มารดา คู่สมรส หรือบุตรซึ่งอยู่ในความอุปการะและเป็นส่วนแห่งครัวเรือนของบุคคลดังกล่าว หรือโดยเป็นคนรับใช้ส่วนตัวตามมาตรา ๑๕ (๗)

(๒) การให้ความอุปการะแก่หรือรับความอุปการะจากบุคคลสัญชาติไทย หรือบุคคลผู้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร โดยเป็นบิดา มารดา คู่สมรส หรือบุตรซึ่งอยู่ในความอุปการะและเป็นส่วนแห่งครัวเรือนของบุคคลดังกล่าว

(๓) การปฏิบัติหน้าที่ให้แก่วิสาหกิจหรือองค์การกุศลสาธารณะ

(๔) การเข้ามาในฐานะผู้สูงอายุเพื่อใช้ชีวิตในบั้นปลาย

(๕) การเข้ามาของผู้เคยมีสัญชาติไทยเพื่อเยี่ยมญาติหรือขอกลับเข้ามาอยู่ในราชอาณาจักร

(๖) การเข้ามาเพื่อรับการรักษาพยาบาล

(๗) การเข้ามาเพื่อเป็นผู้ฝึกสอนนักกีฬาตามความต้องการของทางราชการ

(๘) การเข้ามาของกลุ่มความและพยานเพื่อดำเนินกระบวนการพิจารณาอันเกี่ยวกับคดี

ข้อ ๑๕ บรรดาระเบียบหรือคำสั่งของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองหรือกระทรวงการต่างประเทศเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจหรือการเปลี่ยนประเภทการตรวจลงตราที่ใช้อยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงนี้ จนกว่าจะได้มีการออกระเบียบตามกฎกระทรวงนี้ แต่ทั้งนี้จะต้องไม่เกินหกเดือนนับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ

ข้อ ๑๖ บรรดาคำขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจตามข้อ ๑๒ ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการพิจารณา ให้ถือว่าคำขอนั้นเป็นคำขอตามกฎกระทรวงนี้โดยอนุโลม

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

ร้อยตำรวจเอก ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการตรวจ การยกเว้นและการเปลี่ยนประเภทการตรวจลงตราให้แก่คนต่างด้าวไว้ในกฎกระทรวงหลายฉบับ อันมีผลทำให้การใช้กฎหมายเกิดความไม่สะดวก สมควรนำหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังกล่าวมากำหนดไว้ในกฎกระทรวงฉบับเดียวกัน และโดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้พนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง มีอำนาจในการตรวจลงตราหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางประเภทคนอยู่ชั่วคราวให้แก่คนต่างด้าว ที่ได้รับการยกเว้นการตรวจลงตราที่มีใช้ผู้ถือหนังสือเดินทางประเภททูตหรือประเภทราชการ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่บุคคลดังกล่าวด้วย จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการตรวจ การยกเว้น

และการเปลี่ยนประเภทการตรวจลงตรา (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๑๒ (๑) วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๕) ของข้อ ๑๓ แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการตรวจ การยกเว้น และการเปลี่ยนประเภทการตรวจลงตรา พ.ศ. ๒๕๕๕

“(๕) ผู้ถือหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางของประเทศสมาชิกกลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจเอเชีย - แปซิฟิก (Asia-Pacific Economic Cooperation : APEC) และมีบัตรเดินทางสำหรับนักธุรกิจเอเปค (APEC Business Travel Card : ABTC) ซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเพื่อประกอบธุรกิจ”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของข้อ ๑๓ แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการตรวจ การยกเว้น และการเปลี่ยนประเภทการตรวจลงตรา พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ผู้ซึ่งได้รับการยกเว้นการตรวจลงตราตาม (๒) (๓) หรือ (๔) ให้อยู่ในราชอาณาจักรได้ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร สำหรับผู้ซึ่งได้รับการยกเว้นการตรวจลงตราตาม (๕) ให้อยู่ในราชอาณาจักรได้ไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

วันมูหะมัดนอร์ มะทา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากประเทศไทยได้เป็นสมาชิกกลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจเอเชีย - แปซิฟิก (Asia-Pacific Economic Cooperation : APEC) และได้เข้าร่วมโครงการบัตรเดินทางสำหรับนักธุรกิจเอเปค (APEC Business Travel Card : ABTC) ดังนั้น เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ถือบัตรเดินทางดังกล่าวให้สามารถเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเพื่อประกอบธุรกิจโดยได้รับยกเว้นการตรวจลงตรา จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการตรวจ การยกเว้น
และการเปลี่ยนประเภทการตรวจลงตรา (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๕๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๑๒ (๑) วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ
คนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิ
และเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๑
และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจ
ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจ
จานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของข้อ ๖ แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขในการตรวจ การยกเว้น และการเปลี่ยนประเภทการตรวจลงตรา พ.ศ. ๒๕๔๕

“ในกรณีที่เป็นการเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อการท่องเที่ยวตามความตกลงระหว่าง
รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรกัมพูชาสำหรับการอนุญาตการตรวจลงตรา
เดียวในกรอบยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ อิรวดี - เจ้าพระยา - แม่โขง ซึ่งทำเมื่อวันที่
๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ผู้ถือหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางต้องยื่นเรื่อง
ขอรับการตรวจลงตราเดียวในกรอบยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ อิรวดี - เจ้าพระยา - แม่โขง
ต่อสถานทูตหรือสถานกงสุลไทยหรือต่อสถานทูตหรือสถานกงสุลกัมพูชา แต่ในกรณีที่ยื่นเรื่องขอรับ
การตรวจลงตราเดียวต่อสถานทูตหรือสถานกงสุลกัมพูชาและได้รับความเห็นชอบให้ตรวจลงตราเดียว

จากกระทรวงการต่างประเทศ ให้เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรตามช่องทางอนุญาตของด่านตรวจ
คนเข้าเมืองที่รัฐมนตรีกำหนด โดยเสียค่าธรรมเนียมการตรวจลงตราให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่
สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองประจำช่องทางอนุญาตของด่านตรวจคนเข้าเมืองนั้น”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

ชวรัตน์ ชาญวีรกูล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย กับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรกัมพูชาได้ร่วมลงนามในความตกลงสำหรับการอนุวัติการตรวจลงตราเดียว ในกรอบยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ อิรวดี - เจ้าพระยา - แม่โขง ณ กรุงพนมเปญ เมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข สำหรับการเข้ามาในราชอาณาจักร ของคนต่างด้าวที่ได้รับการตรวจลงตราเดียวในกรอบยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ อิรวดี - เจ้าพระยา - แม่โขง จากสถานทูตหรือสถานกงสุลไทยหรือสถานทูตหรือสถานกงสุลกัมพูชา และได้รับความเห็นชอบให้ตรวจลงตราเดียวจากกระทรวงการต่างประเทศ ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามความตกลงดังกล่าว จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการตรวจ การยกเว้น
และการเปลี่ยนประเภทการตรวจลงตรา (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๒ (๑) วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๖) ของข้อ ๑๓ แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการตรวจ การยกเว้น และการเปลี่ยนประเภทการตรวจลงตรา พ.ศ. ๒๕๕๕

“(๖) ผู้ถือหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเพื่อรับการรักษายาบาลในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล โดยมีสัญชาติของประเทศที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี และมีสัญชาติของประเทศที่ออกหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางนั้น ซึ่งรวมถึงผู้ติดตามของบุคคลดังกล่าวจำนวนไม่เกินสี่คน ได้แก่ บิดา มารดา คู่สมรส บุตร บุตรบุญธรรม หรือผู้ดูแลผู้ซึ่งเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเพื่อรับการรักษายาบาล โดยผู้ซึ่งเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเพื่อรับการรักษายาบาลได้ให้ความยินยอมเกี่ยวกับผู้ติดตามนั้นแล้ว ทั้งนี้ ภายใต้งบเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(ก) ผู้ถือหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเพื่อรับการรักษายาบาลในสถานพยาบาล ต้องมีเอกสารเกี่ยวกับการรักษายาบาลที่ออกโดยสถานพยาบาลในประเทศไทยตามประกาศรายชื่อที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด หรือออกโดยกระทรวงสาธารณสุข เพื่อนำมาแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เช่น เอกสารการนัดหมาย เอกสารการรับรองของแพทย์ เอกสารยืนยันการรักษายาบาล หรือเอกสารทางการแพทย์ประเภทอื่น พร้อมทั้ง

เอกสารทางการเงินเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล เช่น ใบรับรองค่าใช้จ่ายตามสิทธิ เอกสารทางการเงินอื่น ๆ ซึ่งออกโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

(ข) ในกรณีที่ผู้ติดตามของผู้ถือหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเพื่อรับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลนั้น เป็นบิดา มารดา คู่สมรส บุตร หรือบุตรบุญธรรม ผู้นั้นต้องมีเอกสารที่แสดงถึงความสัมพันธ์ในครอบครัวมาแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เช่น สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนสมรส สำเนาสูติบัตร สำเนาใบรับรองบุตร หรือหนังสือรับรองจากผู้ซึ่งเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเพื่อรับการรักษาพยาบาลในกรณีที่ไม่ได้จดทะเบียนสมรส สำหรับกรณีของผู้ดูแลผู้ซึ่งเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเพื่อรับการรักษาพยาบาล จะต้องมียศญาติ หรือหนังสือรับรองจากผู้ซึ่งเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเพื่อรับการรักษาพยาบาลมาแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ด้วย ทั้งนี้ ผู้ถือหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเพื่อรับการรักษาพยาบาล ต้องจัดทำเอกสารแสดงรายชื่อผู้ติดตามดังกล่าว พร้อมลงลายมือชื่อรับรองเอกสารด้วย”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของข้อ ๑๓ แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการตรวจ การยกเว้น และการเปลี่ยนประเภทการตรวจลงตรา พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการตรวจ การยกเว้น และการเปลี่ยนประเภทการตรวจลงตรา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ผู้ซึ่งได้รับการยกเว้นการตรวจลงตราตาม (๒) (๓) หรือ (๔) ให้อยู่ในราชอาณาจักรไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร สำหรับผู้ซึ่งได้รับการยกเว้นการตรวจลงตราตาม (๕) หรือ (๖) ให้อยู่ในราชอาณาจักรได้ไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

จารุพงศ์ เรืองสุวรรณ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันได้มีคนต่างด้าวเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเพื่อรับการรักษายาบาลเป็นจำนวนเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกในการเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร และสอดคล้องกับแนวนโยบายในการขับเคลื่อนให้ประเทศไทยเป็นเลิศในผลิตภัณฑ์และการบริการด้านสุขภาพและการรักษายาบาลในภูมิภาคเอเชีย สมควรกำหนดให้คนต่างด้าวที่มีสัญชาติตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเพื่อรับการรักษายาบาลในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลและผู้ติดตามของบุคคลดังกล่าวจำนวนไม่เกินสี่คน ได้รับยกเว้นการตรวจลงตราและอยู่ในราชอาณาจักรได้ไม่เกินเก้าสิบวัน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการตรวจ การยกเว้น
และการเปลี่ยนประเภทการตรวจลงตรา (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๕๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๘๗/๒๕๕๗ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติม ผู้รักษาการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานตำรวจ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗ และมาตรา ๑๒ (๑) วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของข้อ ๑๓ แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการตรวจ การยกเว้น และการเปลี่ยนประเภทการตรวจลงตรา พ.ศ. ๒๕๕๕

“ผู้ซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเพื่อการท่องเที่ยวตาม (๓) ทางช่องทางอนุญาต ของด่านตรวจคนเข้าเมืองหรือด่านพรมแดนที่เป็นเขตติดต่อกับพรมแดนทางบก ให้เข้ามาในราชอาณาจักร ได้ไม่เกินสองครั้งต่อปีปฏิทิน ยกเว้นบุคคลซึ่งมีสัญชาติมาเลเซียหรือบุคคลซึ่งมีสัญชาติของประเทศอื่น ที่รัฐมนตรีกำหนด อาจเข้ามาในราชอาณาจักรเกินสองครั้งต่อปีปฏิทินก็ได้”

ข้อ ๓ ในวาระเริ่มแรก การเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเพื่อการท่องเที่ยว ทางช่องทางอนุญาตของด่านตรวจคนเข้าเมืองหรือด่านพรมแดนที่เป็นเขตติดต่อกับพรมแดนทางบก โดยได้รับการยกเว้นการตรวจลงตราตามข้อ ๑๓ (๓) แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ

และเงื่อนไขในการตรวจ การยกเว้น และการเปลี่ยนประเภทการตรวจลงตรา พ.ศ. ๒๕๔๕ ในวันก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ มิให้นำรวมเข้าเป็นจำนวนครั้งในการเข้ามาในราชอาณาจักรตามข้อ ๑๓ วรรคสาม แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการตรวจ การยกเว้น และการเปลี่ยนประเภทการตรวจลงตรา พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

พลเอก อนุพจนธ์ เผ่าจินดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากมีคนต่างด้าวซึ่งได้รับยกเว้นการตรวจลงตราในการเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเพื่อการท่องเที่ยว เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาที่อนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรได้เดินทางออกและกลับเข้ามาในราชอาณาจักรตามช่องทางอนุญาตของด่านตรวจคนเข้าเมืองหรือด่านพรมแดนที่เป็นเขตติดต่อกับพรมแดนทางบก เพื่อให้ได้สิทธิในการพำนักอยู่ในราชอาณาจักรเป็นการต่อเนื่องเกินระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ซึ่งไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเพื่อการท่องเที่ยว ดังนั้น เพื่อให้การจัดระเบียบการเข้าเมืองของคนต่างด้าวเป็นไปโดยเหมาะสม สมควรแก้ไขเพิ่มเติมเงื่อนไขการยกเว้นการตรวจลงตราโดยจำกัดจำนวนครั้งที่ให้คนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเพื่อการท่องเที่ยวในกรณีที่เข้ามาตามช่องทางอนุญาตของด่านตรวจคนเข้าเมืองหรือด่านพรมแดนดังกล่าว จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

กำหนดแบบเอกสารตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง และวิธีการขอหลักฐานการแจ้งออกไป
นอกราชอาณาจักรเพื่อกลับเข้ามาอีก และการขอกลับเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามเดิม
พ.ศ. ๒๕๕๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๘๗/๒๕๕๗ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติม
ผู้รักษาการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานตำรวจ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม
พุทธศักราช ๒๕๕๗ และมาตรา ๑๓ (๑) วรรคสอง มาตรา ๑๘ วรรคสอง มาตรา ๒๒ วรรคสอง
มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๗ (๒) มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๕
วรรคสี่ มาตรา ๓๖ วรรคสาม มาตรา ๓๙ วรรคสอง มาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๕๐ (๑)
มาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๕๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒
นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิก

(๑) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๒๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง
พ.ศ. ๒๕๒๒

(๒) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๒๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง
พ.ศ. ๒๕๒๒

(๓) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๑ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง
พ.ศ. ๒๕๒๒

(๔) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๓ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง
พ.ศ. ๒๕๒๒

(๕) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๘ (พ.ศ. ๒๕๔๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง
พ.ศ. ๒๕๒๒

ข้อ ๓ หนังสือสำคัญที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะออกให้แก่ผู้ควบคุมพาหนะและคนประจำพาหนะทางน้ำหรือทางอากาศเพื่อให้ถือไว้ตามมาตรา ๑๓ (๑) วรรคสอง ให้ออกตามแบบ ตม. ๑ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๔ การแจ้งกำหนดวันและเวลาที่พาหนะจะเข้ามาถึงหรือจะออกจากเขตท่า สถานี หรือท้องที่ในราชอาณาจักรต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ที่ทำการตรวจคนเข้าเมืองซึ่งควบคุมเขตท่า สถานี หรือท้องที่นั้นตามมาตรา ๒๕ และการยื่นรายการเกี่ยวกับพาหนะที่เข้ามาในหรือที่จะออกไปนอกราชอาณาจักรตามมาตรา ๒๖ ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะกระทำตามแบบ ตม. ๒ สำหรับพาหนะทางบกและทางอากาศ หรือแบบ ตม. ๒/๑ สำหรับพาหนะทางน้ำ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๕ การยื่นบัญชีคนโดยสารตามมาตรา ๒๗ (๒) ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะแสดงรายละเอียดตามแบบ ตม. ๓ สำหรับพาหนะทางบกและทางอากาศ หรือแบบ ตม. ๓/๑ สำหรับพาหนะทางน้ำ ท้ายกฎกระทรวงนี้

บัญชีคนโดยสารสำหรับพาหนะทางบกและทางอากาศตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่โดยแยกประเภทบัญชีคนโดยสาร ดังต่อไปนี้

(๑) คนโดยสารประเภทคนเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ซึ่งได้แก่ ผู้ถือหนังสือเดินทางที่ได้รับการตรวจลงตราประเภทคนเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรหรือผู้ที่มีหลักฐานการแจ้งออกนอกราชอาณาจักรเพื่อกลับเข้ามาอีกที่ยังสมบูรณ์อยู่

(๒) คนโดยสารประเภทคนที่เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว

(๓) คนโดยสารประเภทคนเดินทางผ่านราชอาณาจักร

(๔) คนโดยสารซึ่งถือหนังสือเดินทางไทย

การยื่นบัญชีคนประจำพาหนะและผู้ควบคุมพาหนะตามมาตรา ๒๗ (๒) ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะแสดงรายละเอียดตามแบบ ตม. ๔ สำหรับพาหนะทางบกและพาหนะทางอากาศ หรือแบบ ตม. ๔/๑ สำหรับพาหนะทางน้ำ ท้ายกฎกระทรวงนี้ พร้อมด้วยบัตรประจำตัวคนประจำพาหนะหรือหนังสือสำคัญที่พนักงานเจ้าหน้าที่ออกให้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ในขณะที่พาหนะนั้นมาถึงเขตท่า สถานี หรือท้องที่ในราชอาณาจักร

ข้อ ๖ การแจ้ง เพิ่ม ลด หรือเปลี่ยนคนประจำพาหนะที่เข้ามาในหรือที่จะออกไปนอกราชอาณาจักร หรือคนประจำพาหนะที่จะไม่กลับออกไปนอกราชอาณาจักรตามมาตรา ๒๘ ให้เจ้าของพาหนะหรือในกรณีที่ไม่มีเจ้าของพาหนะอยู่ในราชอาณาจักร ให้ผู้ควบคุมพาหนะแจ้งแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบ ตม. ๕ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๗ การยื่นรายการบุคคลซึ่งเดินทางเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักรตามมาตรา ๑๘ ให้บุคคลนั้นยื่นรายการตามแบบ ตม. ๖ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๘ การยื่นคำขออนุญาตเพื่ออยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวต่อไปแต่ละครั้งตามมาตรา ๓๕ ให้คนต่างด้าวยื่นคำขอตามแบบ ตม. ๗ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๙ การยื่นคำขออนุญาตเพื่อกลับเข้ามาในราชอาณาจักรอีกตามมาตรา ๓๙ ให้คนต่างด้าวยื่นคำขอตามแบบ ตม. ๘ ทำยกกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๑๐ การยื่นคำขอเพื่อมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา ๔๕ ให้คนต่างด้าวยื่นคำขอตามแบบ ตม. ๙ ทำยกกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๑๑ การยื่นคำขอพิสูจน์สัญชาติไทยตามมาตรา ๕๗ ให้ผู้นั้นยื่นคำขอตามแบบ ตม. ๑๐ ทำยกกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๑๒ การอุทธรณ์คำสั่งให้คนต่างด้าวกลับออกไปนอกราชอาณาจักรตามมาตรา ๒๒ ให้คนต่างด้าวยื่นอุทธรณ์ตามแบบ ตม. ๑๑ ทำยกกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๑๓ การอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนการอนุญาตให้คนต่างด้าวอยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๓๖ ให้คนต่างด้าวยื่นอุทธรณ์ตามแบบ ตม. ๑๒ ทำยกกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๑๔ การขอหลักฐานการแจ้งออกไปนอกราชอาณาจักร เพื่อกลับเข้ามาอีกตามมาตรา ๕๐ ให้ผู้ขอยื่นคำขอตามแบบ ตม. ๑๓ ทำยกกฎกระทรวงนี้ จำนวนสองฉบับ ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ที่ทำการตรวจคนเข้าเมือง พร้อมด้วยรูปถ่ายครึ่งตัวของผู้ขอ ขนาด ๔ x ๖ เซนติเมตร หน้าตรงจำนวนสี่รูป

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาแล้ว เห็นเป็นการสมควร ให้สลักหลังใบสำคัญถิ่นที่อยู่ ระบุเลขที่สลักหลัง สถานที่สลักหลัง วันเดือนปีที่สลักหลัง วันสิ้นสุดของอายุการสลักหลัง และลงลายมือชื่อและประทับตราประจำตำแหน่งไว้เป็นสำคัญ

ข้อ ๑๕ การยื่นคำขอเพื่อกลับเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามเดิมตามมาตรา ๕๑ สำหรับคนต่างด้าวซึ่งเคยเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร แต่ไม่มีหลักฐานการแจ้งออกไปนอกราชอาณาจักรเพื่อกลับเข้ามาอีก หรือมีหลักฐานการแจ้งออกไปนอกราชอาณาจักรเพื่อกลับเข้ามาอีก แต่ไม่ได้กลับเข้ามาภายในเวลาที่กำหนด ให้คนต่างด้าวยื่นคำขอตามแบบ ตม. ๑๔ ทำยกกฎกระทรวงนี้ ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ที่ทำการตรวจคนเข้าเมือง ที่ตั้งอยู่ในท้องที่ที่คนต่างด้าวพักอาศัย

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

พลเอก อนุพจนธ์ เผ่าจินดา
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ตม.1

TM.1

รูปถ่าย
ขนาด 4 x 6 ซม.
PHOTOGRAPH
4 x 6 CM.

ประเทศไทย

THAILAND

สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง

IMMIGRATION BUREAU

หนังสือสำคัญประจำตัวผู้ควบคุมพาหนะและคนประจำพาหนะ
CERTIFICATE OF IDENTITY FOR MASTER OF CONVEYANCE AND CREW

เลขที่...../.....

No.

ลายมือชื่อผู้ถือ.....

Holder's signature

วันออก.....วันหมดอายุ.....

Date of issue

Date of expiry

วันต่ออายุ.....มีอายุใช้ได้ถึงวันที่.....

Date of renewal

Valid until

ชื่อผู้ถือ.....ชื่อสกุล.....ชื่อตัว.....ชื่อรอง.....

Holder's name

Family name

First name

Middle name

วันเกิด.....สถานที่เกิด.....

Date of birth

Place of birth

สัญชาติ.....ตำแหน่ง.....

Nationality

Position

ชื่อสายการบิน เรือ หรือพาหนะอื่น ๆ

Name of airline, vessel or other conveyance

ลายมือชื่อ.....

Signature

(.....)

พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

Authorized Official

(ประทับตราสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง)

(Seal of the Immigration Bureau)

รายการเกี่ยวกับพาหนะ
INFORMATION OF CONVEYANCE

☐ ขาเข้า Arrival
☐ ขาออก Departure

ตม.2
TM.2

เขียนที่.....

Written at

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.
Date Month Year

เรียน พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง.....

To Immigration Officer

ข้าพเจ้าขอแจ้งรายการเกี่ยวกับพาหนะดังนี้

I wish to inform you of the conveyance as follows :

1. ประเภทพาหนะ.....

Kind of conveyance

2. ชื่อพาหนะ (ถ้ามี).....

Name of conveyance (If any)

3. หมายเลขทะเบียน.....

Registration No.

4. ชื่อเจ้าของพาหนะ.....

Name of owner of conveyance

5. เที่ยวบินที่.....

Flight No.

6. รหัสเรียก (ถ้ามี).....

Call sign (If any)

7. มาจากท่า.....ประเทศ.....

Coming from (Port)

Country

8. จะเข้ามาถึงท่า.....ประเทศไทย

Arriving at

Thailand

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.เวลา.....นาฬิกา

Date

Month

Year

At

Hours

9. ออกจากท่า.....ประเทศไทย ไปยัง.....ประเทศ.....

Departing from

Thailand To

Country

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.เวลา.....นาฬิกา

Date

Month

Year

At

Hours

10. มีคนประจำพาหนะรวม.....คน

With the crew of

Person (s)

11. มีคนโดยสารจำนวนรวม.....คน

Embarked/Disembarked Person(s)

(2) ผ่านเปลี่ยนลำภายในสิบสองชั่วโมง.....คน

Transfer within 12 hours Person(s)

(3) ผ่านกับลำเดิมภายในสิบสองชั่วโมง.....คน

Transit with same conveyance Person(s)

within 12 hours

ขอให้จัดพนักงานเจ้าหน้าที่ไปตรวจตามวันและเวลาที่กำหนดข้างต้น และข้าพเจ้ายินยอมเสียค่าทำการและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย

Please send your officials to inspect the conveyance on the date and time mentioned above. I undertake to pay overtime fees and other expenses as stipulated by law.

ขอแสดงความนับถือ

Yours sincerely,

ลายมือชื่อ.....

Signature

(.....)

เจ้าของหรือผู้ควบคุมพาหนะ

Owner or master of conveyance

รายการเกี่ยวกับพาหนะ
INFORMATION OF CONVEYANCE

ตม.2/1

TM.2/1

เขียนที่.....

Written at

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

Date

Month

Year

เรียน พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง.....

To Immigration Officer

ข้าพเจ้าขอแจ้งรายการเกี่ยวกับพาหนะดังนี้

I wish to inform you of the conveyance as follows :

☐

เดินทางเข้า

Arrival

☐

เดินทางออก

Departure

1. ชื่อและรูปพรรณเรือ Name and description of ship	2. ท่าเรือที่เดินทางผ่านเข้า/ออก Port of arrival/departure
3. วัน/เวลาที่เดินทางผ่านเข้า/ออก Date/Time of arrival/departure	4. สัญชาติเรือ Nationality of ship
5. ชื่อผู้ควบคุมเรือ Name of master	6. ท่าที่ออกเดินทาง/ท่าที่เป็นจุดหมายปลายทาง Port departed from/Port of destination
7. ทะเบียนเรือ (ท่า,วันที่จดทะเบียน,เลขที่) Certificate of registry (Port;Date of registration;Number)	8. ชื่อและที่อยู่ของตัวแทนเรือ Name and address of ship's agent
9. ระวางเรือทั้งลำ Gross tonnage	10. ระวางเรือสำหรับบรรทุกสินค้า Net tonnage
11. ตำแหน่งของเรือในท่า (ที่จอด หรือ สถานี) Position of the ship at the port (Berth or Station)	
12. รายละเอียดการเดินทางพอสังเขป (ท่าที่เรือเคยแวะและจะแวะจอดต่อไป ระบุด้วยว่าจะเอาสินค้าขึ้นที่ท่าใด) Brief particulars of voyage (Previous and subsequent ports of call; Place where remaining cargo will be discharged)	
13. รูปพรรณของสินค้าโดยสังเขป Brief description of the cargo	

14. จำนวนลูกเรือ (รวมผู้ควบคุมเรือ) Number of crew (Incl.Master)	15. จำนวนผู้โดยสาร Number of passengers	16. หมายเหตุ Remarks
เอกสารแนบ (ระบุจำนวนชุดของเอกสาร) Attached documents (Indicate number of copies)		
17. ใบแสดงสินค้า Cargo declaration	18. ใบแสดงอุปกรณ์ประจำเรือ Ship's stores declaration	
19. บัญชีคนประจำพาหนะเรือ Crew list	20. บัญชีคนโดยสารเรือ Passenger list	21. วันที่และลายมือชื่อของผู้ควบคุมเรือ หรือตัวแทน หรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับ มอบอำนาจ Date and signature by master, Authorized agent, Or officer ลายมือชื่อ..... Signature (.....)
22. ใบแสดงสัมภาระของลูกเรือ* Crew's effects declaration*	23. ใบรับรองสุขภาพสำหรับการ เดินทางทางทะเล* Maritime declaration of health*	

* ระบุเฉพาะกรณีเดินทางเข้าเท่านั้น

* Only on arrival

สำหรับเจ้าหน้าที่

FOR OFFICIAL USE

บัญชีคนโดยสาร
PASSENGER LIST

ตม.3
TM.3

☐ เดินทางเข้า ☐ เดินทางออก
ARRIVAL DEPARTURE

ชื่อพาหนะ.....
NAME OF CONVEYANCE

ของ.....
OWNED BY

มาจาก.....ถึง.....
FROM TO

จังหวัด.....ประเทศไทย วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
CHANGWAT (PROVINCE) THAILAND DATE MONTH YEAR

ออกจาก.....ไปยัง.....
DEPARTING FROM TO

ลำดับที่ No.	ชื่อสกุล FAMILY NAME	ชื่อตัว FIRST NAME	ชื่อรอง MIDDLE NAME	อายุ AGE	สัญชาติ NATIONALITY	หนังสือเดินทาง เลขที่ PASSPORT NO.	สถานที่/ วันที่ออก PLACE/DATE OF ISSUE	หมายเหตุ REMARKS

ลายมือชื่อ.....ผู้ควบคุมพาหนะ

SIGNATURE MASTER OF CONVEYANCE
(.....)

ลายมือชื่อ.....พนักงานเจ้าหน้าที่
ตรวจคนเข้าเมือง

SIGNATURE IMMIGRATION OFFICER
(.....)

ลายมือชื่อ.....เจ้าของพาหนะ
หรือตัวแทน

SIGNATURE OWNER OF CONVEYANCE
OR AGENT
(.....)

ลายมือชื่อ.....แพทย์ตรวจคนเข้าเมือง

SIGNATURE IMMIGRATION HEALTH
OFFICER
(.....)

PASSENGER LIST

TM.3/1

ลำดับหน้า
PAGE NO.

[illegible]

ลายมือชื่อ.....พนักงานเจ้าหน้าที่

IMMIGRATION OFFICER

IMMIGRATION OFFICER

(.....)

ลายมือชื่อ.....แพทย์ตรวจคนเข้าเมือง

OWNER OF CONVEYANCE
OR AGENT

IMMIGRATION HEALTH
OFFICER

IMMIGRATION HEALTH
OFFICER

(.....)

บัญชีคนประจำพาหนะ
CREW LIST

ตม.4
TM.4

☐ เดินทางเข้า ☐ เดินทางออก
ARRIVAL DEPARTURE

ชื่อพาหนะ.....
NAME OF CONVEYANCE
ของ.....
OWNED BY
มาจาก.....ถึง.....
FROM TO
จังหวัด.....ประเทศไทย วันที่.....เดือน.....พ.ศ.
CHANGWAT (PROVINCE) THAILAND DATE MONTH YEAR
ออกจาก.....ไปยัง.....
DEPARTING FROM TO

ลำดับที่ NO.	ชื่อสกุล FAMILY NAME	ชื่อตัว FIRST NAME	ชื่อรอง MIDDLE NAME	อายุ AGE	สัญชาติ NATIONALITY	หน้าที่ POSITION	ใบสำคัญ ประจำตัวเลขที่ ID CARD/ PASSPORT/ SEAMAN'S BOOK NO.	หมายเหตุ REMARKS
.....								
.....								
.....								
.....								
.....								
.....								
.....								
.....								

ลายมือชื่อ.....ผู้ควบคุมพาหนะ ลายมือชื่อ.....พนักงานเจ้าหน้าที่
SIGNATURE MASTER OF CONVEYANCE SIGNATURE ตรวจคนเข้าเมือง
IMMIGRATION OFFICER
(.....) (.....)

ลายมือชื่อ.....เจ้าของพาหนะ ลายมือชื่อ.....แพทย์ตรวจคนเข้าเมือง
SIGNATURE OWNER OF CONVEYANCE SIGNATURE IMMIGRATION HEALTH
OR AGENT OFFICER
(.....) (.....)

ตม.4/1
TM.4/1

ลายมือชื่อ.....ผู้ควบคุมพาหนะ SIGNATURE (.....)	ลายมือชื่อ.....พนักงานเจ้าหน้าที่ ตรวจคนเข้าเมือง IMMIGRATION OFFICER (.....)
ลายมือชื่อ.....เจ้าของพาหนะ หรือตัวแทน OWNER OF CONVEYANCE OR AGENT (.....)	ลายมือชื่อ.....แพทย์ตรวจคนเข้าเมือง IMMIGRATION HEALTH OFFICER (.....)

การแจ้งเพิ่ม ลด หรือเปลี่ยนคนประจำพาหนะ
NOTIFICATION FOR ADDITION, REDUCTION OR CHANGE OF CREW

ตม.5

TM.5

เขียนที่.....

Written at

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

Date

Month

Year

เรื่อง

Subject

เรียน พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง

To Immigration Officer

ตามบัญชีคนประจำพาหนะของพาหนะ.....

According to the crew list of the conveyance

มีคนประจำพาหนะ รวม.....คน

With the crew of

Person (s)

ซึ่งได้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

Submitted to the immigration officer

Date

Month

Year

ข้าพเจ้าขอแจ้งว่า.....

I wish to inform you;

โดยเหตุ.....

Because

ดังแจ้งตามรายการในบัญชีซึ่งได้แนบมาพร้อมหนังสือนี้ด้วยแล้ว

As shown in the list attached herewith.

ขอแสดงความนับถือ

Yours sincerely,

ลายมือชื่อ.....

Signature

(.....)

เจ้าของหรือผู้ควบคุมพาหนะ

Owner or master of conveyance

ลำดับที่ NO.	ชื่อสกุล FAMILY NAME	ชื่อตัว FIRST NAME	ชื่อรอง MIDDLE NAME	อายุ AGE	สัญชาติ NATIONALITY	เดิมอยู่ประจำ พาหนะใด FORMER CONVEYANCE ATTACHED TO	หน้าที่ POSITION	ลำดับที่ในบัญชี คนประจำพาหนะ NO. ON CREW LIST	เพิ่ม ลด เปลี่ยน หรือ ไม่กลับออกไป ADDITION, REDUCTION, CHANGE OR REMAINING IN THAILAND	เหตุที่ต้องเพิ่ม ลด เปลี่ยน หรือไม่กลับออกไป REASON FOR ADDITION, REDUCTION, CHANGE OR REMAINING IN THAILAND	หมายเหตุ REMARKS

ข้าพเจ้าขอรับรองว่ารายการตามบัญชีถูกต้องและตรงกับความจริงทุกประการ
I HEREBY CERTIFY THAT THE ABOVE STATEMENT IS TRUE AND
CORRECT.

ลายมือชื่อ.....

SIGNATURE

(.....)

เจ้าของหรือผู้ควบคุมพาหนะ

OWNER OR MASTER OF CONVEYANCE

คำเตือน :

ถ้าคนประจำพาหนะผู้ใดไม่กลับออกไปกับพาหนะที่ประจำอยู่นั้น
ให้เจ้าของหรือผู้ควบคุมพาหนะหรือผู้แทนนำตัวไปมอบให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่
ตรวจคนเข้าเมืองในท้องถิ่นนั้น ๆ เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง
ต่อไปโดยด่วน

NOTICE :

IF ANY CREW DOES NOT LEAVE WITH THE SAME CONVEYANCE,
THE OWNER OR MASTER OF CONVEYANCE OR AGENT MUST TAKE HIM/HER
TO THE LOCAL IMMIGRATION OFFICE FOR FURTHER ACTION IN
ACCORDANCE WITH THE IMMIGRATION LAW FORTHWITH.

Please complete this application form in CAPITAL LETTERS and use only **BLACK** and **BLUE** ink.

กรุณากรอกด้วยตัวอักษรภาษาอังกฤษใช้ปากกาสีน้ำเงินหรือสีน้ำเงินเข้มเท่านั้น

T.M.6 ตม.6

THAI IMMIGRATION BUREAU

บัตรขาออก

DEPARTURE CARD

ชื่อสกุล

Family Name

ชื่อตัวและชื่อรอง

First & Middle Name

วัน-เดือน-ปีเกิด

Date of Birth

DD

MM

YYYY

เลขที่หนังสือเดินทาง

Passport no.

สัญชาติ

Nationality

หมายเลขเที่ยวบินหรือพาหนะอื่น

Flight no./ Vehicle no.

ลายมือชื่อ

Signature

AB1234

T.M.6 ตม.6

THAI IMMIGRATION BUREAU

บัตรขาเข้า

ARRIVAL CARD

ชื่อสกุล

FAMILY NAME

เพศ/Gender

ชาย Male ☐ หญิง Female ☐

วัน-เดือน-ปีเกิด

Date of Birth

DD

MM

YYYY

ประเทศที่พำนัก

Country of Residence

อาชีพ

Occupation

วัตถุประสงค์ของการเดินทาง

Purpose of Visit

ที่อยู่

Address in Thailand

โทรศัพท์

Telephone

ลายมือชื่อ

Signature

ชื่อตัว

FIRST NAME

สัญชาติ

Nationality

หมายเลขเที่ยวบินหรือพาหนะอื่น

Flight no. / Vehicle no.

เดินทางมาจากประเทศ

Country Where You Boarded

ระยะเวลาที่พำนัก

Lenght of Stay

อีเมล

Email

ชื่อกลาง

MIDDLE NAME

เลขที่หนังสือเดินทาง

Passport no.

ตรวจลงตราเลขที่

Visa no.

สำหรับเจ้าหน้าที่/For Official Use

AB1234

	For Official Use / สำหรับเจ้าหน้าที่
	IMPORTANT NOTICE In accordance to Immigration Act, B.E. 2522 1. All passengers must complete the T.M.6 card. 2. The passenger must keep the departure card with his/her passport or travel document and present the card to the Immigration Officer at the Checkpoint at the time of departure. 3. If the alien stays in the Kingdom longer than 90 days, he/she must notify in writing at the nearest Immigration Office, concerning place of stay, as soon as possible upon expiration of 90 days. And required to do so every 90 days. 4. Aliens are not allowed to work unless they are granted Work Permit.

IMPORTANT NOTICE

In accordance to Immigration Act, B.E. 2522

1. All passengers must complete the T.M.6 card.
2. The passenger must keep the departure card with his/her passport or travel document and present the card to the Immigration Officer at the Checkpoint at the time of departure.
3. If the alien stays in the Kingdom longer than 90 days, he/she must notify in writing at the nearest Immigration Office, concerning place of stay, as soon as possible upon expiration of 90 days. And required to do so every 90 days.
4. Aliens are not allowed to work unless they are granted Work Permit.

คำขออนุญาตเพื่ออยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวต่อไป
APPLICATION FOR EXTENSION OF TEMPORARY STAY IN THE KINGDOM

เขียนที่.....

Written at

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

Date Month Year

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

To Commissioner General of Royal Thai Police

ข้าพเจ้า(นาย/นาง/นางสาว) ชื่อสกุล.....ชื่อตัว.....

I, (Mr.,Mrs.,Miss) Family name First name

ชื่อรอง.....อายุ.....ปี เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

Middle name Age Years Date of birth Month Year

สถานที่เกิด.....สัญชาติ.....

Place of birth Nationality

ถือหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง เลขที่.....ลงวันที่.....

Passport or travel document No. Date of issue

เดือน.....พ.ศ.ออกให้ที่.....มีอายุใช้ได้ถึงวันที่.....

Month Year Issued at Valid until Date

เดือน.....พ.ศ.ประเภทของวีซ่า.....

Month Year Type of Visa

ได้โดยสารโดยพาหนะ.....จาก.....

Arrived by (type of transportation) From

เข้ามาทางด่าน.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

Port of arrival Date Month Year

บัตรขาเข้า/ขาออก ตม.๖ ลำดับที่.....

Arrival/Departure Card TM.6 No.

ข้าพเจ้าขอยื่นคำขออนุญาตเพื่ออยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวต่อไปอีก มีกำหนด.....วัน

I hereby apply for extension period of temporary stay in the Kingdom for.....days.

เหตุผลที่ขอยืดต่อ.....

Reasons of extension.

.....
.....
.....

ขอแสดงความนับถือ

Yours sincerely,

ลายมือชื่อหรือลายนิ้วหัวแม่มือขวา.....ผู้ขอ

Signature or right thumb print

Applicant

สถานที่พักในประเทศไทย.....

Address in Thailand

คำขออนุญาตฉบับนี้ ข้าพเจ้า.....เป็นผู้เขียน

This application is written by

อยู่บ้านเลขที่.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....

Address No. Road Tambol/Khwaeng (Subdistrict)

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

Amphoe/Khet (District) Changwat (Province)

ลายมือชื่อ.....ผู้เขียน
Signature Writer

รูปถ่าย
ขนาด 4 x 6 ซม.
Photograph
4 x 6 cm.

คำเตือน

NOTICE

1. ผู้ขอจะต้องยื่นคำขออนุญาตด้วยตนเอง
APPLICANT MUST SUBMIT THE APPLICATION IN PERSON
เว้นแต่ ผู้ป่วยหรือผู้พิการที่ไม่สามารถยื่นด้วยตนเองได้
WITH THE EXCEPTIONS OF HANDICAPPED PATIENTS OR PERSONS WITH DISABILITIES
2. จะได้รับการอนุญาตหรือไม่ก็ตาม จะไม่คืนเงินค่าธรรมเนียมในทุกกรณี
WHETHER PERMISSION IS GRANTED OR NOT,
APPLICATION FEE IS NON REFUNDABLE UNDER ALL CIRCUMSTANCES

คำขออนุญาตเพื่อกลับเข้ามาในราชอาณาจักรอีก
APPLICATION FOR RE-ENTRY PERMIT TO RETURN INTO THE KINGDOM

เขียนที่.....

Written at

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

Date Month Year

เรียน พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง

To Immigration Officer

ข้าพเจ้า(นาย/นาง/นางสาว) ชื่อสกุล.....ชื่อตัว.....

I, (Mr.,Mrs.,Miss) Family name First name

ชื่อรอง.....สัญชาติ.....อายุ.....ปี เกิดวันที่.....

Middle name Nationality Age Years Date of birth

เดือน.....พ.ศ. สถานที่เกิด.....ประเทศ.....

Month Year Place of birth Country

อาชีพ.....ปัจจุบันอยู่บ้านเลขที่.....ถนน.....

Occupation Present address No. Road

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

Tambol/Khwaeng (Subdistrict) Amphoe/Khet (District) Changwat (Province)

ขอยื่นคำขออนุญาตเพื่อกลับเข้ามาในราชอาณาจักรอีก

I wish to apply for re-entry permit to return into the Kingdom

For ☐ หนึ่งครั้ง ☐ มากกว่าหนึ่งครั้ง
Single entry Multiple entries

ข้าพเจ้ามีความประสงค์จะเดินทางไปประเทศ.....

I intend to travel to

กำหนดออกจากประเทศไทย วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

Shall leave Thailand on : Date Month Year

โดยทาง.....เพื่อไป.....และจะกลับ.....

By (type of transportation) For (purpose of travelling) And shall return

ประเทศไทยประมาณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

into Thailand about : Date Month Year

ข้าพเจ้าถือหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางของ

I hold passport or travel document of

ประเทศ.....ออกให้ที่.....เลขที่.....ลงวันที่.....

Country Issued at No. Date of issue

เดือน.....พ.ศ. มีอายุใช้ได้ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

Month Year Valid until date Month Year

ครั้งสุดท้ายข้าพเจ้าได้รับการตรวจลงตราหนังสือเดินทางประเภท

My previous visa for Thailand is of the category of

☐

คนอยู่ชั่วคราว

Non-Immigrant Visa

☐

ท่องเที่ยว

Tourist Visa

☐

คนเดินทางผ่าน

Transit Visa

☐

อื่น ๆ

Others

ออกให้ที่.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

Issued at Date Month Year

ข้าพเจ้าเดินทางมาถึงประเทศไทยเมื่อ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

I arrived in Thailand on Date Month Year

และได้รับอนุญาตให้อยู่ถึง วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

And have been permitted to stay up to : Date/Month/Year

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความข้างบนนี้เป็นความจริงทุกประการ

I hereby certify that the above statement is correct

ขอแสดงความนับถือ

Yours sincerely,

รูปถ่าย

ขนาด 4 x 6 ซม.

Photograph

4 x 6 cm.

ลายมือชื่อหรือลายนิ้วหัวแม่มือขวา.....ผู้ขอ

Signature or right thumb print

Applicant

คำเตือน

NOTICE

1. ผู้ขอจะต้องยื่นคำขออนุญาตด้วยตนเอง
APPLICANT MUST SUBMIT THE APPLICATION IN PERSON.
2. จะได้รับการอนุญาตหรือไม่ก็ตาม จะไม่คืนเงินค่าธรรมเนียมในทุกกรณี
WHETHER PERMISSION IS GRANTED OR NOT,
APPLICATION FEE IS NON REFUNDABLE UNDER ALL CIRCUMSTANCES

คำขอเพื่อมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร
APPLICATION FOR PERMANENT RESIDENCE IN THE KINGDOM

ตม.9

TM.9

เขียนที่.....

Written at

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

Date

Month

Year

เรียน คณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมือง

To Immigration Commission

ข้าพเจ้า(นาย/นาง/นางสาว) ชื่อสกุล.....ชื่อตัว.....

I, (Mr.,Mrs.,Miss) Family name

First name

ชื่อรอง.....เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

Middle name

Date of birth

Month

Year

สถานที่เกิด.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....

Place of birth

Age

Years

Nationality

ได้โดยสารพาหนะ.....มาจาก.....เข้ามาในราชอาณาจักรที่จังหวัด.....

Arrived by (type of transportation) from

and entered the Kingdom at Changwat (Province)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.ถือหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง

Date

Month

Year

Passport or travel document

เลขที่.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.ออกให้ที่.....

No.

Date of issue

Month

Year

Issued at

ได้รับการตรวจลงตราจากสถานทูตหรือกงสุลไทย ณ

Have been granted visa by the Royal Thai Embassy or Consulate at

เลขที่.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.ได้รับอนุญาตจากพนักงาน

No.

Dated of issued

Month

Year

and have been

เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง ณ ที่ทำการตรวจคนเข้าเมือง.....ให้อยู่

permitted by the immigration officer of the Immigration office at

to stay

ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว มีกำหนด.....วัน จะครบกำหนดอนุญาตวันที่.....

temporarily in the Kingdom for a period of

days, expiring on Date

เดือน.....พ.ศ.

Month

Year

บัดนี้มีความประสงค์จะขอมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร โดยเหตุผลดังต่อไปนี้

I hereby apply for permanent residence in the Kingdom. The reasons of necessity are as follows:

.....
.....
.....

รูปถ่าย

ขนาด 4 x 6 ซม.

Photograph

4 x 6 cm.

ขอแสดงความนับถือ

Yours sincerely,

ลายมือชื่อหรือลายนิ้วหัวแม่มือขวา.....ผู้ขอ

Signature or right thumb print

Applicant

คำขอลบนี้ ข้าพเจ้า.....เป็นผู้เขียน สัญชาติ.....
 This application is written by Nationality
 ถือบัตรประจำตัวประชาชนหรือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว เลขที่.....
 Identity Card or Certificate of alien registration No.
 ออกให้ที่.....อยู่บ้านเลขที่.....ถนน.....
 Issue at Address No. Road
 ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
 Tambol/Khwaeng (Subdistrict) Amphoe/Khet (District) Changwat (Province)

ลายมือชื่อ.....ผู้เขียน
 Signature Writer

สำหรับเจ้าหน้าที่
 FOR OFFICIAL USE

คำเตือน
 NOTICE

1. ผู้ขอจะต้องยื่นคำขออนุญาตด้วยตนเอง
 APPLICANT MUST SUBMIT THE APPLICATION IN PERSON.
2. จะได้รับการอนุญาตหรือไม่ก็ตาม จะไม่คืนเงินค่าธรรมเนียมในทุกกรณี
 WHETHER PERMISSION IS GRANTED OR NOT,
 APPLICATION FEE IS NON REFUNDABLE UNDER ALL CIRCUMSTANCES

คำขอพิสูจน์สัญชาติ
Application for Proof of Nationality

ตม.10

TM.10

เขียนที่.....

Written at

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

Date

Month

Year

เรียน พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง

To Immigration Officer

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว) ชื่อสกุล.....ชื่อตัว.....

I (Mr., Mrs., Miss)

Family name

First name

ชื่อรอง.....อายุ.....ปี เข้ามาในประเทศไทยโดยพาหนะชื่อ.....

Middle name

Age

years

Arrived by (type of transportation)

เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

Date

Month

Year

ข้าพเจ้าขอพิสูจน์สัญชาติ

ข้าพเจ้าเกิดจากบิดาชื่อ.....

I wish to apply for proof of nationality. Father's name

สัญชาติ.....เชื้อชาติ.....เกิดจากมารดาชื่อ.....

Nationality

Race

Mother's name

สัญชาติ.....เชื้อชาติ..... ณ บ้านเลขที่.....

Nationality

Race

Address No

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

Tambol/Khwaeng (Subdistrict)

Amphoe/Khet (District)

Changwat (Province)

เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.ข้าพเจ้ามีสัญชาติเป็น.....

Date of Birth

Month

Year

My nationality is

โดย.....

By

ข้าพเจ้ามีหลักฐานที่จะนำสืบหรือพิสูจน์ให้สมจริงว่า ข้าพเจ้าเป็นคนมีสัญชาติไทยตามกฎหมายว่าด้วยสัญชาติ คือ

I am a person of Thai Nationality, as prescribed by Nationality Law, and I have evidence to prove or attest, as follows :

1.

2.

3.

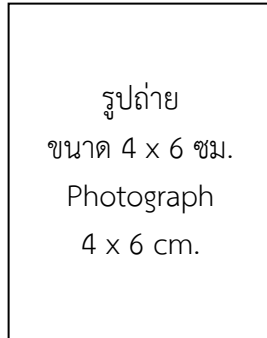
4.

ข้าพเจ้าจึงถือว่า ข้าพเจ้ามีสัญชาติเป็น

Therefore, my nationality is

ขอได้อนุญาตให้ข้าพเจ้าได้เข้ามาอยู่ในประเทศไทยต่อไปด้วย

Please grant me permission to continue entry and stay in Thailand.

ขอแสดงความนับถือ

Yours sincerely,

ลายมือชื่อหรือลายนิ้วหัวแม่มือขวา.....ผู้ขอ

Signature or right thumb print

Applicant

คำเตือน

Notice :

1. ผู้ขอจะต้องยื่นคำขออนุญาตด้วยตนเอง
APPLICANT MUST SUBMIT THE APPLICATION IN PERSON.
2. จะได้รับการอนุญาตหรือไม่ก็ตาม จะไม่คืนเงินค่าธรรมเนียมในทุกกรณี
WHETHER PERMISSION IS GRANTED OR NOT,
APPLICATION FEE IS NON REFUNDABLE UNDER ALL CIRCUMSTANCES
3. ถ้ามีหลักฐานเป็นเอกสาร ให้ส่งต้นฉบับเอกสารหรือ
IF EVIDENCES ARE DOCUMENTS, ORIGINAL COPIES MUST BE SUBMITTED.
สำเนาที่เจ้าหน้าที่รับรองถูกต้องนั้นมาด้วย
OR COPIES OF DOCUMENTS CERTIFIED BY COMPETENT AUTHORITY.

อุทธรณ์คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ให้เดินทางออกนอกราชอาณาจักร ตม.11
APPEAL AGAINST THE ORDER OF THE COMPETENT OFFICER TO LEAVE THE KINGDOM TM.11

เขียนที่.....

Written at

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

Date Month Year

เรียน นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

To Prime Minister and Minister of Interior

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว) ชื่อสกุล.....ชื่อตัว.....

I, (Mr., Mrs., Miss.) Family name First name

ชื่อรอง.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....

Middle name Age Years Nationality

ถือหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง เลขที่.....

holding passport or travel document No.

ออกให้ที่.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

Issued at Date Month Year

หมดอายุวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

Valid until Date Month Year

ประเภทของการตรวจลงตรา.....ได้โดยสารพาหนะ.....

Type of Visa Arrived by (type of transportation)

จาก.....เข้ามาทางด่าน.....

From Port of arrival

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.บัตรขาเข้า/ขาออก ตม.6 ลำดับที่.....

Date Month Year Arrival/Departure card TM.6 No.

ได้รับหนังสือแจ้งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง แจ้งว่า ข้าพเจ้าได้ตกเป็นบุคคล
ต้องห้ามตามมาตรา.....แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 และจะต้อง
ออกไปจากราชอาณาจักร นั้น

have received a notice from an immigration officer that I am prohibited from entering the
Kingdom under Section.....of the Immigration Act B.E. 2522 and I shall have to
leave the Kingdom

ข้าพเจ้าขอยื่นอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรี..... ดังต่อไปนี้

I hereby appeal to the Minister..... as follows :

.....
.....
.....

ขอแสดงความนับถือ

Yours sincerely,

ลายมือชื่อหรือลายนิ้วหัวแม่มือขวา.....ผู้อุทธรณ์

Signature or right thumb print Appellant

คำอุทธรณ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้า.....เป็นผู้เขียน

This appeal is written by

อยู่บ้านเลขที่.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....

Address No. Road Tambol/Khwaeng (Subdistrict)

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

Amphoe/Khet (District)

Changwat (Province)

ลายมือชื่อ.....ผู้เขียน

Signature

Writer

รูปถ่าย

ขนาด 4 x 6 ซม.

Photograph

4 x 6 cm.

คำเตือน

NOTICE

1. ผู้อุทธรณ์จะต้องยื่นอุทธรณ์ด้วยตนเอง

APPELLANT MUST SUBMIT THE APPEAL IN PERSON.

2. จะได้รับการอนุญาตหรือไม่ก็ตาม จะไม่คืนเงินค่าธรรมเนียมในทุกกรณี

WHETHER PERMISSION IS GRANTED OR NOT,

APPLICATION FEE IS NON REFUNDABLE UNDER ALL CIRCUMSTANCES

อุทธรณ์คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ให้เดินทางออกนอกราชอาณาจักร ตม.11
APPEAL AGAINST THE ORDER OF THE COMPETENT OFFICER TO LEAVE THE KINGDOM TM.11

เขียนที่.....

Written at

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

Date Month Year

เรียน นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

To Prime Minister and Minister of Interior

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว) ชื่อสกุล.....ชื่อตัว.....

I, (Mr., Mrs., Miss.) Family name First name

ชื่อรอง.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....

Middle name Age Years Nationality

ถือหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง เลขที่.....

holding passport or travel document No.

ออกให้ที่.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

Issued at Date Month Year

หมดอายุวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

Valid until Date Month Year

ประเภทของการตรวจลงตรา.....ได้โดยสารพาหนะ.....

Type of Visa Arrived by (type of transportation)

จาก.....เข้ามาทางด่าน.....

From Port of arrival

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.บัตรขาเข้า/ขาออก ตม.6 ลำดับที่.....

Date Month Year Arrival/Departure card TM.6 No.

ได้รับหนังสือแจ้งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง แจ้งว่า ข้าพเจ้าได้ตกเป็นบุคคล
ต้องห้ามตามมาตรา.....แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 และจะต้อง
ออกไปจากราชอาณาจักร นั้น

have received a notice from an immigration officer that I am prohibited from entering the
Kingdom under Section.....of the Immigration Act B.E. 2522 and I shall have to
leave the Kingdom

ข้าพเจ้าขอยื่นอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรี..... ดังต่อไปนี้

I hereby appeal to the Minister..... as follows :

.....
.....
.....

ขอแสดงความนับถือ

Yours sincerely,

ลายมือชื่อหรือลายนิ้วหัวแม่มือขวา.....ผู้อุทธรณ์

Signature or right thumb print Appellant

คำอุทธรณ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้า.....เป็นผู้เขียน

This appeal is written by

อยู่บ้านเลขที่.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....

Address No. Road Tambol/Khwaeng (Subdistrict)

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

Amphoe/Khet (District)

Changwat (Province)

ลายมือชื่อ.....ผู้เขียน

Signature

Writer

รูปถ่าย

ขนาด 4 x 6 ซม.

Photograph

4 x 6 cm.

คำเตือน

NOTICE

1. ผู้อุทธรณ์จะต้องยื่นอุทธรณ์ด้วยตนเอง

APPELLANT MUST SUBMIT THE APPEAL IN PERSON.

2. จะได้รับการอนุญาตหรือไม่ก็ตาม จะไม่คืนเงินค่าธรรมเนียมในทุกกรณี

WHETHER PERMISSION IS GRANTED OR NOT,

APPLICATION FEE IS NON REFUNDABLE UNDER ALL CIRCUMSTANCES

อุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร
APPEAL AGAINST REVOCATION OF VISA

ตม.12
TM.12

เขียนที่.....

Written at

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

Date

Month

Year

เรียน คณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมือง

To Immigration Commission

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว) ชื่อสกุล.....ชื่อตัว.....

I, (Mr., Mrs., Miss.) Family name First name

ชื่อรอง.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....ถือหนังสือเดินทาง

Middle name Age Years Nationality holding passport

หรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง เลขที่.....ออกให้ที่.....

or travel document No. Issued at

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.หมดอายุวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

Date Month Year Valid until Date Month Year

ประเภทการตรวจลงตรา.....ได้โดยสารพาหนะ.....

Type of Visa Arrived by (type of transportation)

จาก.....เข้ามาทางด่าน.....วันที่.....

From Port of arrival Date

เดือน.....พ.ศ.บัตรขาเข้า/ขาออก ตม.6 ลำดับที่.....

Month Year Arrival/Departure card TM.6 No.

ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งเพิกถอนการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร ตามมาตรา 36 แห่งพระราชบัญญัติ
คนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 และจะต้องออกไปจากราชอาณาจักร นั้น

have received notice of revocation of leave to remain in the Kingdom under Section 36 of
the Immigration Act B.E. 2522 and I shall have to leave the Kingdom.

ข้าพเจ้าขอยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมือง ดังต่อไปนี้

I hereby appeal to the Immigration Commission as follows :

.....
.....
.....

ขอแสดงความนับถือ

Yours sincerely,

ลายมือชื่อหรือลายนิ้วหัวแม่มือข้าพเจ้า.....ผู้อุทธรณ์

Signature or right thumb print

Appellant

คำอุทธรณ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้า.....เป็นผู้เขียน

This appeal is written by

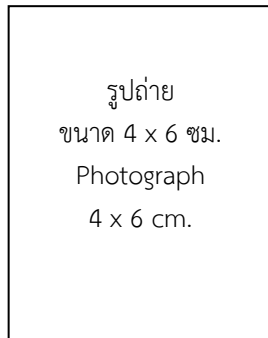
อยู่บ้านเลขที่.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....

Address No. Road Tambol/Khwaeng (Subdistrict)

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

Amphoe/Khet (District)

Changwat (Province)

ลายมือชื่อ.....ผู้เขียน

Signature

Writer

คำเตือน

NOTICE

1. ผู้อุทธรณ์จะต้องยื่นอุทธรณ์ด้วยตนเอง

APPELLANT MUST SUBMIT THE APPEAL IN PERSON.

2. จะได้รับการอนุญาตหรือไม่ก็ตาม จะไม่คืนเงินค่าธรรมเนียมในทุกกรณี

WHETHER PERMISSION IS GRANTED OR NOT,

APPLICATION FEE IS NON REFUNDABLE UNDER ALL CIRCUMSTANCES

คำขอหลักฐานการแจ้งออกไปนอกราชอาณาจักรเพื่อกลับเข้ามาอีก
APPLICATION FOR ENDORSEMENT OF RE-ENTRY PERMIT

ตม.13

TM.13

เขียนที่.....

Written at

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

Date

Month

Year

เรียน พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง

To Immigration Officer

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว) ชื่อสกุล.....ชื่อตัว.....

I, (Mr., Mrs., Miss.) Family name First name

ชื่อรอง.....ชื่ออื่น (ถ้ามี)อายุ.....ปี

Middle name Other name (if any) Age Years

สัญชาติ.....อาชีพ.....สถานที่เกิด.....

Nationality Occupation Place of birth

ที่อยู่ในประเทศไทย บ้านเลขที่.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....

Address in Thailand No. Road Tambol/Khwaeng (Subdistrict)

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....เข้ามาในประเทศไทย วันที่.....

Amphoe/Khet (District) Changwat (Province) entered Thailand on: Date

เดือน.....พ.ศ.ถือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวเลขที่.....

Month Year holding certificate of alien registration No.

ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.ออกให้ที่.....

Date of issue Month Year Issued at

จังหวัด.....ต่ออายุถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

Changwat (Province) Valid until Date Month Year

ถือใบสำคัญถิ่นที่อยู่ (ตม.) เลขที่.....ลงวันที่.....เดือน.....

holding certificate of residence (TM.) No. Date of issue Month

พ.ศ.ออกให้ที่.....จังหวัด.....

Year Issued at Changwat (Province)

หนังสือเดินทางเลขที่.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

Passport No. Date Month Year

กำหนดออกจากประเทศไทยโดยพาหนะ.....วันที่.....

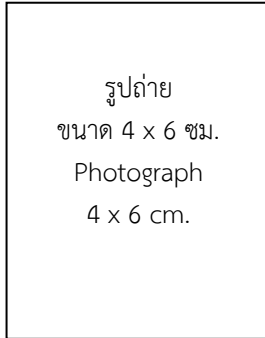
due to depart from Thailand By (type of transportation) Date

เดือน.....พ.ศ.ไปยัง.....

Month Year To

ข้าพเจ้า ขอยื่นคำขอลักษณะการแจ้งออกไปนอกราชอาณาจักรเพื่อกลับเข้ามาอีก และขอรับรองว่า
ข้อความที่กล่าวข้างบนนี้ถูกต้องตรงกับความจริงทุกประการ ข้าพเจ้าได้ส่งรูปถ่ายของข้าพเจ้า
ขนาด 4 x 6 เซนติเมตร 2 รูป มาด้วยแล้ว

I hereby apply for an endorsement of re-entry permit and hereby certify that the
above statement is true and correct. I herewith submit two 4 x 6 cm. photographs of myself.

ขอแสดงความนับถือ

Yours sincerely,

ลายมือชื่อหรือลายนิ้วหัวแม่มือขวา.....ผู้ขอ

Signature or right thumb print

Applicant

คำขอฉบับนี้ ข้าพเจ้า.....เป็นผู้เขียน อยู่บ้านเลขที่.....

This application is written by

Address No.

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

Tambol/Khwaeng (Subdistrict)

Amphoe/Khet (District)

Changwat (Province)

ลายมือชื่อ.....ผู้เขียน

Signature

Writer

คำเตือน

NOTICE

1. ผู้ขอจะต้องยื่นคำขอด้วยตนเอง

APPLICANT MUST SUBMIT THE APPLICATION IN PERSON.

2. จะได้รับการอนุญาตหรือไม่ก็ตาม จะไม่คืนเงินค่าธรรมเนียมในทุกกรณี

WHETHER PERMISSION IS GRANTED OR NOT,

APPLICATION FEE IS NON REFUNDABLE UNDER ALL CIRCUMSTANCES

สำหรับเจ้าหน้าที่

FOR OFFICIAL USE

ได้ตรวจสอบแล้วปรากฏว่า ผู้ขอเป็นผู้ที่อยู่ในท้องที่อำเภอ.....

จังหวัด.....จริง และสมควรจะ.....

ลายมือชื่อ.....ผู้ตรวจสอบ

...../...../.....

คำสั่ง

.....
.....
.....

ลายมือชื่อ.....

ตำแหน่ง.....

...../...../.....

คำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามเดิม

APPLICATION FOR PERMANENT RESIDENCE IN THE KINGDOM AS PREVIOUSLY GRANTED

เขียนที่.....

Written at

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

Date

Month

Year

เรียน คณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมือง

To Immigration Commission

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว) ชื่อสกุล.....ชื่อตัว.....

I, (Mr., Mrs., Miss.) Family name

First name

ชื่อรอง.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....

Middle name

Age

Years

Nationality

ถือใบสำคัญถิ่นที่อยู่ (ตม.) เลขที่.....ออกให้ที่.....

holding certificate of residence (TM.) No.

Issued at

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.ได้รับการสลักหลังแจ้งออกไปนอกราชอาณาจักร

Date Month

Year

endorsement of re-entry permit

เลขที่.....ออกให้ที่.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

No.

Issued at

Date

Month

Year

มีอายุใช้ได้ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.ได้โดยสารพาหนะ.....

Valid until Date

Month

Year

Arrival by (type of transportation)

จาก.....เข้ามาทางด่าน.....

From

Port of arrival

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

Date

Month

Year

ข้าพเจ้ามิได้กลับเข้ามาภายในกำหนดเวลาอนุญาต/ไม่ได้ขอหลักฐานการแจ้งออกไปนอกราชอาณาจักรเพื่อกลับเข้ามาอีก และข้าพเจ้ามีความประสงค์จะมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามเดิม

I did not return within the time permitted /had not applied for an endorsement of re-entry permit before leaving the Kingdom, but I still wish to have permanent residence in the Kingdom as previously granted.

ข้าพเจ้าขอยื่นคำขอต่อคณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมือง ดังต่อไปนี้

I hereby submit this application to the Immigration Commission as follows:

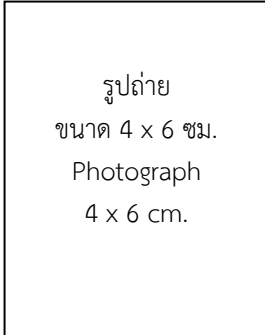
.....
.....
.....
.....
.....

.....

.....

.....

.....

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

Yours sincerely,

ลายมือชื่อหรือลายนิ้วหัวแม่มือขวา.....ผู้ขอ
Signature or right thumb print Applicant

คำขอฉบับนี้ ข้าพเจ้า.....เป็นผู้เขียน

This application is written by

อยู่บ้านเลขที่.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....

Address no. Road Tambol/Khwaeng (Subdistrict)

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

Amphoe/Khet (District) Changwat (Province)

ลายมือชื่อ.....ผู้เขียน

Signature

Writer

คำเตือน

NOTICE

ผู้ขอจะต้องยื่นคำขอด้วยตนเอง

APPLICANT MUST SUBMIT THE APPLICATION IN PERSON.

สำหรับเจ้าหน้าที่

FOR OFFICIAL USE

มติของคณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมือง

.....

.....

.....

ลายมือชื่อ.....

เลขานุการคณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมือง

...../...../.....

กรรมการพิจารณาคนเข้าเมือง

.....

.....

.....

.....

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้มีการกำหนดแบบเอกสารตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง และวิธีการขอหลักฐานการแจ้งออกไปนอกราชอาณาจักรเพื่อกลับเข้ามาอีก และการขอกลับเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามเดิมไว้ในกฎกระทรวงหลายฉบับ ดังนั้น เพื่อให้เกิดความสะดวกในการใช้กฎหมาย สมควรนำแบบเอกสารและวิธีการดังกล่าวมากำหนดไว้ในกฎกระทรวงฉบับเดียวกัน รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมคำขออนุญาตเพื่อมีที่ดินในราชอาณาจักร
และใบสำคัญถิ่นที่อยู่สำหรับคนต่างด้าวซึ่งเป็นบุคคลบนพื้นที่สูงที่มีเชื้อชาติ
ผู้พลัดถิ่นสัญชาติพม่า เนปาลอพยพ และจีนฮ่ออิสระ

พ.ศ. ๒๕๕๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ มาตรา ๔๕ วรรคสาม และมาตรา ๔๗ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้กำหนดค่าธรรมเนียมสำหรับคนต่างด้าวซึ่งเป็นบุคคลบนพื้นที่สูงที่มีเชื้อชาติพม่า เนปาลอพยพ และจีนฮ่ออิสระ ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีอนุญาตให้เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา ๑๗ ดังต่อไปนี้

(๑) คำขออนุญาตเพื่อมีที่ดินในราชอาณาจักร

ตามมาตรา ๔๕

คนละ ๑๐๐ บาท

(๒) ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ตามมาตรา ๔๗

ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท

ในกรณีผู้ขอรับใบสำคัญถิ่นที่อยู่เป็นคู่สมรสหรือ

บุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะของคนต่างด้าวซึ่งเป็น

บุคคลบนพื้นที่สูงที่มีเชื้อชาติพม่า ผู้พลัดถิ่นสัญชาติพม่า

เนปาลอพยพ และเงินช่วยเหลือที่ได้รับอนุญาตให้
เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรและขอรับหรือได้รับ
ใบสำคัญถิ่นที่อยู่แล้ว

ฉบับละ ๑,๕๐๐ บาท

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

วันมหามงคล มหาวชิราลงกรณ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายจะให้คนต่างด้าวซึ่งเป็น
ชนกลุ่มน้อยที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร ถึงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๕ จำนวน ๔ กลุ่ม คือ บุคคลบนพื้นที่สูง
ที่มีเชื้อชาติเขา ผู้พลัดถิ่นสัญชาติพม่า เนปาลอพยพ และเงินช่วยเหลือ ที่ประพฤติดนเป็นคดี มีคุณสมบัติครบถ้วน
ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงที่จะให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยโดยอนุมัติของ
คณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๓ อนุญาตให้เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราช
บัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ เสียค่าธรรมเนียมการยื่นคำขออนุญาตเพื่อมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา ๔๕
และค่าธรรมเนียมใบสำคัญถิ่นที่อยู่ตามมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ในอัตราที่ต่ำกว่าอัตราที่กำหนดไว้
สำหรับคนต่างด้าวทั่วไป จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้